

Emlékezzünk együtt Kádár Jánosra!

Találkozunk
a Fiumei úti
temetőben
2005. július 2-án
11 órakor.

A Munkáspárt vár
mindenkit,
aki tisztelte
és szerette őt!

Emlékezőbeszédet mond: Thürmer Gyula pártelnök.
Felszólal: Delikát Dóra budapesti fiatal,
Bányhegyi József, a Munkáspárt Békés megyei elnöke.

Tényszerűen egy rádióinterjúról

Lapunkban az alábbiakban közzé tesszük Thürmer Gyula interjút, amely a Magyar Rádió Vasárnapi Újság című műsorában hangzott el 2005. június 26-án. Ezt annál inkább indokoltnak látjuk, mivel a Népszabadságban és az interneten is – Vajnai Attila és Fratanoló János „tiltakozó nyilatkozatai” nyomán – kiragadott részleteket ismertettek belőle.

Létezik-e nemzeti kommunista párt, akár ezt is kérdezhették annak tükrében, hogy a Munkáspárt 21. Kongresszusán Thürmer Gyula, a párt elnöke, megemlékezett a trianoni békediktátumról, holott erre a szocializmus évtizedeiben még csak gondolni is tilos volt. A június 4-én tartott tanácskozáson egyébként javaslat született, hogy a párt a jövőben Magyar Kommunista Munkáspárt néven működjön tovább. Szilvai Balázs a fejlemények háttéréről faggatta Thürmer Gyulát.

Thürmer Gyula: – Az előző tizenhat évben azt tapasztaltuk, hogy akár a kopogatócéduagyűjtésnél, akár magánál a szavazásnál, bizony összekeverték az MSZP-t a Munkáspárttal. Az MSZP tett is erről, hiszen sok helyütt úgy gyűjtötték a kopogatócéduákat, hogy adjátok csak nyugodtan ide, majd mi elvisszük, ez úgy is a kommunistáknak megy. Szerencsétlen emberek nem tudták, hogy itt átverik őket. Az MSZP kezdetől fogva azt hirdeti, hogy ő szociáldemokrata párt és a kisemberért akar valamit tenni, miközben a döntéseiben, a parlamentben meghozott törvényekben tulajdonképpen a multinacionális tőkét és a magyar nagytőkét szolgálja. A kettő nem egyeztethető össze. Meg lehet persze ígérni az embereknek, hogy most többet adunk, de hát csak rájönnek arra, hogy valamit kaptak ugyan a bérekben, de aztán utána elvették az árakban tőlük. És ma sajnos ez a helyzet. Én azt gondolom, hogy a pártunk mostani döntése után teljesen nyilvánvalóvá válik, hogy a dolgozó emberek, a

munkás emberek érdekeit nem az MSZP képviseli, ugyanis 2006-ban a mi számításaink – s azt kell mondjam, hogy nemcsak a mi becsléseink szerint, hanem mások gondolkodása szerint is – az a fajta politika, amit a Magyar Szocialista Párt képvisel, az kudarcra lesz ítélve. Nem egyszerűen elvesztik ezt a választást, hanem a politikai hozzáállás, amikor egykori KISZ-titkárok parancsolgatnak, és egy icike-picike párt, az SZDSZ az orránál fogva vezeti az országot, ez igazából bukásra van ítélve. Az egész taktikánk éppen erre épül, hogy mutassuk meg: ha bemegy ebbe a nagy boltba, ahol ott van a Fidesznek az áruja, az MSZP-nek az áruja, akkor nyugodtan választhatsz valami mást is, választhatod azt a kis vörös csomagot, amit a Munkáspárt kommunista programja jelent.

– Akkor, amikor Magyarországon törvények tiltják az önkényuralmi jelképek használatát, akkor vajon nem veszélyese a párt nevébe a kommunista jelzöt beemelni?

– Szerencsére a kommunista jelzöt még nem tiltják a törvények. A szocializmusban követtek el hibákat és ezeket nem győzzük elféltetni, mindenki tanul a múltjából. Az a mi dolgunk, hogy ne engedjük megismételni.

– Ön a beszédében azt mondja, hogy szocializmust akarnak, de ha hatalomra kerülnének, akkor nem zárnának be egyetlenegy templomot sem, nem hordanák el a királyi szobrokat és nem változtatnának meg egyetlenegy utcanevet sem,

hanem védenék a közös nemzeti értékeket. De hát tudjuk, hogy a szocializmusnak az egyik igen erőteljes ismérve volt az, hogy mindent meg akart változtatni, ami polgári, ami nemzeti hagyományokra épül. Nincs ebben egy kis elmentmondás?

– Nézze, attól hogy Rákosi Mátyás meg akart változtatni mindent és bezárta a templomokat, ez még nem azt jelenti, hogy minden kommunistának őt kell követnie. A történelmi értékeinkből is nagyon szívesen vállaljuk mindazt, ami előre mutat és ahogy a kongresszuson is mondtam, nemcsak Kádár Jánost valljuk magunkénak, magunkénak érezzük István királyt, Mátyás királyt is, de mondjuk a XIX. századból Andrássy Gyulát, Bethlen Gábor is, és még sok mindenki mást a XX. századból.

– De ha nem tévedek, Önök az egyetlen párt, amely az '56-os forradalmat és szabadságharcot a mai napig ellenforradalomnak tartja.

– Túlságosan közel van, '56-ot nem lehet a napi politika érdekei nélkül megélni. Azok akik '56-ot ellenforradalomként élték meg, azok itt élnek a mai társadalomban.

(Folytatás a 3. oldalon)

A 21. Kommunista Kongresszus szellemében ülésezett a Központi Bizottság

Június 25-én, szombaton ülésezett a Munkáspárt Központi Bizottsága. A testület a párt 21. Kommunista Kongresszusa utáni politikai feladatokról tárgyalt. A 67 tagú testület ülésén most 35-en vettek részt. Sokan igazoltan voltak távol, de senki sem volt jelen azon KB-tagok közül, akik korábban rendszeresen a testület többsége ellen, a pártellenzékkel szavaztak.

(Beszámolóink és háttéranyagaink az 5. oldalon)

RÉSZLETEK A KONGRESSZUSI FELSZÓLALÁSOKBÓL

- „Nincs 'győri csoda', hanem tudatos pártépítésről van szó.”
- „Minden fiatal kapjon olyan tudást, mely az élet komplexitására készít fel.”
- „A mi programunk a munkásokról szól!”

(4. oldal)

József Attila Kubában

2005 május végén Kubában rendezték meg a X. Nemzetközi Költőfesztivált, melyet ezúttal József Attila emlékének szenteltek.

(7. oldal)

CIKKEINKBŐL

- ◆ Megszólítani az embereket
- ◆ Gondok, örömök Nagybaracskán (3. oldal)
- ◆ Önök írják (6. oldal)
- ◆ A huszonötök Európájából
- ◆ A francia kommunisták feladatairól (2. oldal)

EZ TÖRTÉNT a nagyvilágban

Június 22. **Tony Blair miniszterelnök** meghívására július elején Nagy-Britanniába utazik Hu Jintao kínai miniszterelnök, és vendégként részt vesz a G8-ak értekezletén. Az elnök útközben ellátogat Kazahsztánba és Oroszországba is. A G8-ak tanácskozásán a tagországokon és Kínán kívül India, Brazília, Mexikó és Dél-Afrika is képviselteti magát.

Június 23. **Első ízben találkozott** a közel-keleti konfliktus szívében, Jeruzsálemben az izraeli kormányfő és a palesztin elnök. Saron kormányfő több engedményt tett (két város visszaadása, munkalehetőségek stb.), de azokat a terrorizmus felszámolásától tette függővé. Abbasz eddig kitért a fegyveres csoportok felszámolása elől, inkább a csoportok meggyőzésével próbálta elejét venni a további erőszaknak.

Ariel Saron

Mahmud Abbasz

Június 24. **Az amerikaiak mindössze 41 százaléka** támogatta Bush elnök Irakpolitikáját – az AP-lpsos közvélemény-kutatása szerint. Ez a legkisebb arány a háború kezdete óta. A Fehér Ház agresszív kampányba kezdett, hogy meggyőzze a közvéleményt: csapataik nem állnak vesztesre. Eközben újabb halálos merényletek történtek több iraki városban.

Június 25. **Fél évvel a tragédia után** a cunami áldozataira emlékeztek világszerte. A katasztrófában 232 ezer ember vesztette életét. A károk helyreállítása a térségben (Indonéziában, Srí Lankán és Thaiföldön) ennyi idő után szinte még el sem kezdődött és kétféle ember még mindig a Világélelmézési Program lát el minden nap élelemmel. Az ENSZ becslése szerint tíz év is kevés lehet a helyreállításra.

Június 26. **Száz fölé emelkedett** a Dél-Afganisztánban megölt tálibok száma a több napja zajló, az utóbbi évek legnagyobb összecsapásában. A gerillákat, akik múlt héten vonták össze csapataikat a térségben, folyamatosan támadja az amerikai légiere, illetve a helyi katonaság. Afganisztánban ősszel lesznek új választások.

Június 27. **Az iráni elnökválasztás** második fordulójában fölényesen nyert az ultrakonzervatív Mahmud Ahmedinedzsad. A megválasztott államfő modern iszlám társadalmat, békés és mérsékelt politikát ígér, de ragaszkodik a nukleáris program folytatásához. Ez utóbbi miatt Washingtonnal máris súlyos konfliktus fenyeget.

Ünneplők Teheránban

Június 28. **A szocialista párt vezette** baloldali koalíció (31,44 százalék) nyerte a parlamenti választásokat Bulgáriában. Az eddig kormányzó jobbközép Nemzeti Mozgalom (20,13 százalék) második lett. A többségi kormányzás biztosításához nehéz koalíciós tárgyalások várnak a győztes párt. Ha sokáig húzódnak az egyeztetések, akár az ország 2007-re tervezett uniós csatlakozása is veszélybe kerülhet.

A huszonötök Európájából jelentjük

● **Francis Wurtz**, az Európai Parlament Egyesült Európai Baloldal – Északi Zöld Baloldal (EUL/NGL) frakcióvezetője az EU-tagállamok június 16–17-én tartott csúcsertekezletének a kudarcát után kijelentette, hogy a „fiaskó nem okozott meglepetést”. Az EU hat leggazdagabb országának (Németország, Nagy-Britannia, Franciaország, Hollandia, Ausztria és Svédország) a kormányai folyamatosan támadják az európai szociális programokat. A „gazdagoknak” az a javaslata, hogy a bruttó nemzeti jövedelem egy százalékában rögzítsék a közös kiadásokat, megnehezítendő az új tagállamok felzárkózását.

Az EU régi tagjai nem tudnak felülemelkedni nemzeti érdekeiken. A Chirac francia elnök által szívenvedélyesen védett mezőgazdasági támogatások ügye elsősorban az agrárlobbi céljait szolgálja. A Thatcher-Blair féle „visszatérítési csekk” pedig meghaladja az Európai Uniónak a kutatásokra szánt keretét. A brit követelés „magasabb, mint az EU előszobájában várakozó Románia valamint Bulgária számára az elkövetkező három évre jóváhagyott összeg, és azonos a tíz tavaly csatlakozott ország számára nyújtott éves mezőgazdasági és strukturális támogatással”. Wurtz hangsúlyozta, hogy a baloldal „nem” mond a mindenható piac, az önzés és a felelőtlenség Európájára.

● **Martin Schulz**, az EP szocialista frakciójának az elnöke azt javasolta, hogy a strasbourgi székhelyű Parlament, az Európai Bizottság, kormányok és a nemzeti parlamentek rendezzenek 2005–2006-ban „állampolgári fórumokat” az egyes tagországokban, amelyeken a különböző civil szervezetek képviselői is részt vennének. Schulz szerint a fórumokon olyan kérdéseket lehetne megvitatni, mint az EU tevékenysége, szerepe a világban és mások. **Francis Wurtz**, a kommunista frakció vezetője viszont azt mondta, hogy „a vitának minden befolyástól mentesnek kell lennie, ezért ellenzi, hogy ezt az EB és a kormányok szervezzék meg”. **Daniel Cohn-Bendit**, az EP Zöld frakciójának a vezetője hangsúlyozta, hogy „a Parlamentnek kell összefogni az állampolgárokkal folytatott párbeszédet”. Cohn-Bendit megjegyezte, hogy nem támogatja a nemzeti szinten rendezendő vitát, mert fontos lenne, hogy az „igennel” szavazó spanyol szakszervezeti vezető és a „nem” választó francia kollegájának a véleménye ütközzön. **Hans-Gert Pötering**, a jobbközép Európai Néppárt képviselői csoportjának a vezetője hangsúlyozta, hogy gondolkodási időre van szükség az EU jövőjéről. Pötering megemlítette, hogy csatlakozás helyett esetleg egy „különleges partnerségi kapcsolatot” kellene Törökországgal kialakítani.

● A francia és a holland referendum után megnövekedett az európai szembeni bizalmatlanság. Az IFOP közvélemény-kutató intézet felmérése szerint három és fél évvel a közös pénz bevezetése után a francia lakosság 61 százaléka, a népszavazáson „nemmel” szavazóknak pedig a 77 százaléka

sajnálja a franknak a forgalomból történt kivonását. A Deutsche Tele-kom ismét engedélyezte a fémből készült márkák használatát a telefonfülkékben. **Wolfgang Clement** német gazdasági miniszter szerint „a pénzügyi unióhoz való csatlakozás sokba került az országnak”. A Berlusconi-kormányban részt vevő olasz **Északi Liga akciót kezdett a líra visszaállításáért**. A párt félmillió aláírást akar összegyűjteni, ami lehetővé tenné népszavazás kiírását. Roberto Maroni szociális miniszter szerint a lírát és az eurót párhuzamosan lehetne használni, de az állami költségvetésben, a külkereskedelemben és a turizmusban változatlanul a közös pénz dominálna. Az Európai Unió válsága gyengíti az eurót, de kevésbé valószínű, hogy a Maastrichti szerződést aláíró országok visszatérnének korábbi nemzeti valutájukhoz.

● A német parlament két házának a jóváhagyása ellenére **Horst Köhler államfő még nem írta alá az európai alkotmányra vonatkozó törvényt**. Peter Gauweiler, a bajor CSU képviselője ugyanis az alkotmánybírószáron megtámadta a parlamenti döntést. Gauweiler szerint a törvényhozás nem adhat több jogot Brüsszelnek, mint amennyivel rendelkezik. A képviselő vitatja a Schröder-kormányt az álláspontját is, hogy a német alkotmány nem teszi lehetővé népszavazás rendezését. A kalsruhei testület döntése csak néhány hónap múlva, a nyári szünet után várható. Az egyik legnagyobb példányszámú német napilap, a Bild Zeitung felmérése szerint a lakosság 90 százaléka az alkotmány ellen voksolna.

● Az olasz hatóságok elfogatóparancsot adtak ki tizenhá-

rom, az amerikai titkosszolgálat, a CIA-val kapcsolatban álló személy ellen, akik közreműködtek a terrorizmussal vádolt Haszan Oszama Nasr imám 2003. február 17-én, Milánóban történt elrablásában. Nasr állítólag Afganisztánban és Boszniában harcolt és 1997-ben érkezett Olaszországba, ahol politikai menedéksínt kapott. „Letartóztatása” előtt már az olasz hatóságok is nyomoztak az imám múltja után. Chiara Nobili milánói bíró a napokban kijelentette, hogy az emberrablással gyanúsított ügynökök tettük elkövetése után azonnal elhagyta Olaszországot. A washingtoni CIA-központ és a római amerikai nagykövetség nem kommentálta az ügyet, de az olasz ügyészség „az amerikai és az egyiptomi igazságügyi szervek együttműködését kérte”. A titkosszolgálat Nasr előbb a Venece közelében lévő, avianói USA-légibázisra hurcolták, majd „kihallgatása” Egyiptomban folytatódott. 2004 elején rövid időre szabadon bocsátották a kínzások során súlyosan megrokkant foglyot, majd az egyiptomi rendőrség ismét őrizetbe vette. Nasr a második le-tartóztatása után, a börtönben halt meg. A Corriere della Sera olasz napilap június 25-én azt írta, hogy a gyanúsítottak között több diplomata, köztük az Egyesült Államok korábbi milánói konzulja is szerepel. A New York Times szerint valószínű, hogy az amerikaiak előzetesen informáltak az emberrablásról a római kormányt, mert a CIA emberei teljesen szabadon „dolgozhattak” Milánóban.

Ez az első eset, hogy az olasz igazságszolgáltatás az amerikai titkosszolgálattal kapcsolatban álló személyek őrizetbe vételét kezdeményezte.

– Munkatársunktól

A francia kommunisták feladatai

Marie-George Buffet, a Francia Kommunista Párt főtitkára a párt Országos Tanácsának az ülésén kijelentette, hogy „be kell fejezni a liberális korszakot” Európában. A FKP meghatározó szerepet játszott a népszavazáson a „nem” győzelmében, és megerősödve került ki a politikai erőpróbából. A l'Humanité újság írásai meghatározók voltak a hatalomhoz közel álló média monopóliumával szemben.

A „nem” voksok a bérből és a fizetésből élők ellenállását mutatták a kormány politikájával szemben, és egy igazságosabb Európa iránti reményt jeleztek. A németek, az olaszok és a portugálok viszont a regionális illetve a parlamenti választásokon adták tanújelét a liberális „reformokkal” kapcsolatos elégedetlenségüknek. A franciák alapvető politikai és gazdasági változásokat követelnek. A referendum tapasztalatai alapján a kommunisták egy baloldali egységfront, „népi

unió az életünk megváltoztatásáért” létrehozását javasolják, ami szorosan együttműködné a különböző helyi önszerveződésekkel és civil mozgalmakkal is. Arra kell kényszeríteni a kormányt, hogy tartsa tiszteletben a választók akaratát. Az egyik legfontosabb feladat a monetáris politika, az Európai Központi Bank liberális prioritásainak megváltoztatása. Új munkahelyek létesítésével a banknak részt kellene vállalnia a munkanélküliség csökkentésében.

Marie-George Buffet

A főtitkár közölte, hogy a párt a 2007-es elnökválasztáson önálló jelölttel indul. A FKP következő kongresszusát jövő év márciusában tartják, amelynek a napi-rendjén a szervezeti szabályzat

módosítása és a párt elnökjelöltjének megválasztása szerepel. Buffet asszony szerint nagyon fontos a baloldali erők együttműködése, de vigyázni kell, hogy „a kommunisták önállósága és identitása megmaradjon”.

A France-2 tévéprogramban a főtitkár élesen bírálta a szocialista párt egyes vezetőit, akik nem értették meg a választók üzenetét, és azokat a funkcionáriusokat büntették meg, akik a „nem” oldalán álltak. Hollandie pártelnök és híve az EU liberális alaptörvényét támogatták. A szocialistáknak meg kell érteniük, hogy „nem lehet egyszerre két nyelven beszélni” – mondta Marie-George Buffet.

Lengyel Ákos

A harmincegy fok melegben nem kis feltűnést keltett az a fiatalember, aki a Német Kommunista Párt vörös pólója fölé hosszú bőrkabátot öltött. A bakancsba, skót szok-

nyába öltözött fiatalra már nagyon oda sem figyeltek. A Német Kommunista Párt lapja, az Ünsere Zeit hagyományos fesztiválján sok mindenki megfordult. A törzsközönség itt is az idősebb generációból kerül ki, de érezhető, hogy a német kommunisták pártjában jelen van egy fiatalabb, a negyvenes éveit taposó nemzedék. A fesztivál szervezése hagyományosan a helyi pártszervezetekre épül. Mindenki hozza azt, ami a területén a legjobb. A berliniek kedvenc sörkeverékét, a Berliner Weisse-t ugyanúgy meg lehet kóstolni, mint a müncheni fehérkolbászt.

Csak azért is!

A fesztivál azért döntően a politikáé. „Megpróbálunk mi is indulni a PDS által létrehozott új baloldali párt listáján, de igazából nincs illúzióknak – mondta **Heinz Stehr**, a Német Kommunista Párt elnöke. – A PDS jobbratolódik, megy a szociáldemokraták után, a kommunisták mi vagyunk.” Ez utóbbi mondat elhangzott abban az előadásban is, amelyet **Thürmer Gyula**, a Munkáspárt elnöke, a dortmundi fesztivál egyik díszvendége tartott. A hőse ellenére mintegy kétszáz ember volt kíváncsi arra, hogy miként látja egy volt szocialista országbeli politikus a munkásmozga-

lom mai helyzetét. Mi a helyzet Magyarországon a szakszervezetekkel, mekkora a munkanélküliség, mit hozott az EU-társaság? Ilyen és hasonló kérdések tömkelege hangzott el. Mi a megoldás? Minden kommunista pártnak nehéz manapság az élete. A kapitalizmus átalakul. Még Dortmundban is látható, hogy a taxis, a pincér, az újságárús orosz, török vagy szerb, de véletlenül sem német. Még a hagyományosan presztízst jelentő vasutas állásokat is egyre inkább külföldiekkel töltik be. A megoldás adott. Harcolni kell a tőke, a kapitalizmus ellen. Nehéz? Igen, nehéz! Nem véletlenül idézték gyakran **Karl Liebknecht** szavait: Trotzt alledem – csak azért is!

– Tudósítónktól

Megszólítani az embereket

ESZMECSERE A MAGYAR SAJTÓ HÁZÁBAN

Kényes dolog napjainkban az érdekképviselet: kiállni szóval vagy tettel – az ellentétes oldallal, a munkaadóval szemben. Kockázatos a biztos (kevés) kenyeret? Így aztán csendben van, akinek papíron nyolc óra a munkaideje, de ténylegesen tíz óra dolgozik. Csendben van az is, akinek a szerződése napi négy vagy hat órára szól – és többet dolgozik. Csendben van, akit zsebből fizetnek, de esetleg csak a kialakultnak a felét kapja meg...

Kifehériteni a gazdaságot – már ami a munka világát illeti? Csak hogy több százezer ember nem dolgozik ma feketén Magyarországon, és az érdekek különböző irányba mutatnak! S közben a borralalókat adóztatják meg és a hálapénzt?

Fogyatkozó szakszervezeti tagság

– Ha súlyos kérdésekben a szakszervezetek nem szólalnak meg, ne várjunk támogatottságot – mondta a minap **Borsik János**, az Autonóm Szakszervezetek elnöke. – Megélhetési küszöb alatt él a társadalom jó része, szegénység, migrációs gondok feszítik a társadalmi ellentéteket.

S ha megszólalnak, kiknek és hogyan szóljanak, miként kerül szavuk az emberekhez? – hangzott a kérdés a Magyar Sajtó Házában, ahol is az elnök a szakszervezeti újságírókkal, szerkesztőkkel találkozott egy kötetlen eszmecsere. És szóba került a tízenöt éves érdekegyeztető tanács, a kormány száz lépése, a fogyatkozó szakszervezeti sorok... Már hogyisne? Hiszen csak a tavalyi hétezer közalkalmazott elbocsátása után azok fele háttal fordított a szakszervezeteknek is!

Aztán következett a kérdés: miért nem keményebb az érdekvédelem? Milyen erős a szakszervezeti szolidaritás? Támogatják-e egymás harcát? Ellentétek melegágya az elaprózottság. (Nagy, erős konföderációkra van szükség!) Elhangzott, ha egy vidéki varroda hús asszonyát elbocsátás fenyegeti, senki sem figyel rá komolyan. Nem valószínű, hogy mások melléjük állnak? Miért? Periférikus a gondjuk? Holott a kenyérvetés kinek-kinek az érintettek közül fájdalmas dolog... De ha tízezer vasutasról van szó, avagy a BKV-sok béréről, akkor mások is feltűrik – talán – a kék szalagot!

Igaz, arról is tudunk, hónapokon át volt sztrájkkészültség a közszférában – mégis, amikor dönteni kellett a munkabeszüntetésről, csak kevesek „álltak a zászló alá”!

Nincs légüres tér

Arról is szóltak a jelenlevők, fogyatkozik a szakszervezetek létszáma! Magyarán: mit kapnak a tagdíjak fejében?

Meg arról is, hogy sokan igyekeznek tisztséget nyerni – az érdekvédelemben, avagy csupán az égisze alatt –, s ily módon szert tenni védettségre. De ma már nem lehet általában érdeket védeni! Nincs hatása a demagóg beszédnek! Ma a konkrét esetekre konkrét válaszokat, méghozzá szakszervezeteket kell adni!

– A szakszervezet ma elsőrendű követelmény – hangzott Borsik János, s utalt arra, hogy ha megalakul valamely gazdasági szervezet, először a menedzsment jön létre. Megtélhetően kiváló szakemberekkel (akár garancia-ként a várható üzleti sikerre). Nos, velük szemben csak szakmailag erős, elkötelezetten hiteles érdekképviselet áll meg.

A szakembert pedig még a szakszervezeteknél is meg kell fi-

Borsik János

zetni. A „mezei” tag, ha azt kérdezi: miért fizetem a szakszervezeti díjat, a válasz: sokba kerül ma az érdekképviselet! Jóllehet, a három havi tagdíj már a gyerekeknek egy pár cipő, de a nehéz viszonyok közt sokba kerül az érdekek védelme is! S csak így lehet a dolgozó emberért, a munkahelyekért, a jobb bérekért hatékonyan és ésszerűen küzdeni!

Persze, időnként a szakszervezetek – nem is csekély – eredményeket érnek el, de kevésbé tudatosodik a munkájuk. A közlemények, kommunikációk nem mindig fejezik ki, hogy milyen erőfeszítések rejlik bizonyos ügyek, esetleg megegyezések mögött. A média pedig „nem vállalkozik” a mélyebb ismertetésre. Ennél fogva a szó kevésbé jut el az érdekeltek emberhez: előbb szerez tudomást Győzőke magánéletéről, mint a „prémiumévek” hasznáról, illetőleg visszatéréséről.

Hát miért nem jut el hozzájuk a fontosabb tudnivaló?

Válaszolhatnánk: a megfelelő sajtó hiányában!

Pártokon felül álljon?

E sorok szerzője valamikor a Vasas újságot szerkesztette havi 150 ezer példányban, 12 oldalon. Majd a Közalkalmazottak hetven ezer példányban. A kereskedelmi dolgozók lapja, a Mérleg 120 ezer példányos volt, de még a Typográfia, a nyomdászok újságja is negyven ezer példányszámban jelent meg. Ma a Húsos, a szakszervezet lapja hatezer, a Mozdonyvezetők Lapja négyezer példányos! És

egy sereg szakszervezetnek nincs sajtóorgánuma. Nincs rá pénz, eszköz, lehetőség.

Volt, aki egyetértett, helyeselt, amikor elhangzott: szerencsére már a pártokon felül (avagy kívül) áll a szakszervezet, nincs politikai „elkötelezettsége” (már amelyiknek)! Az érdek a szakma, a bér, a munkafeltétel a követelés – valamennyi közgazdasági kategória. S e tekintetben jobb helyzetben vannak a szakszervezetek érdekvédelmi szervei, mondhatni: stratégiai helyzetük van! Persze, adódik ez a gazdasági-társadalmi struktúrából.

És vitatkoztak ezzel a felfogással olyan szerkesztők, akiknek nevét már több kötet is „márkázta” a szakszervezeti publicisztikában, a múlt és a jelen elemzésében. Legfőbb érv: „nincs légüres tér”, amióta emberi társadalom létezik, mindenki elkötelezett valamire, hiszen az érzelmek, a szimpátia valamiféle irányítja. S ha ez így van – márpedig így –, akkor óhatatlanul a „szerelem ügy” fogalmazódik meg benne, és igyekszik képviselni, megításmoztani a politikai szempontokat is. Azt, amelyik a szíve szerint való! Szervezetként pedig ama pártnak járjalagára kerül az érdekképviselet, amelyik azt hirdeti!

Tanulni egy életen át

Abban igaza van Borsik Jánosnak, hogy a mai helyzetben már csak emlék a negyven éves hűség a munkahelyhez, az egy bejegyzéssel dicsekvő munkakönyv. Döntési helyzetben van – szüntelenül – a mai ember, évente, havonta, esetenként. Döntenie kell, mit vállaljon, hogyan tovább, ha elveszti munkahelyét, ha új technológiát vezetnek be – avagy több akar lenni –, talán máshová kell költöznie? Egyszerűl nem üres lözveg az életfogytig tartó tanulás, egyszerűen létfontosságú válik, másrészt megtartó erő.

A változó világ változó szükséglettel lép fel, aminek megfelelni nem kis gond az egyén számára. Pénzzel fizethető meg a tudás, a hozzáértés, az információ, amihez pedig a szakszervezetek többé-kevésbé hozzásegíthetnek. Hiszen ily módon is érdeket védenek, és – talán – kiteljesedhet a szolidaritás. Méghozzá azáltal, hogy megosztják a művelődés, a szakmai ismeretterjesztés, az oktatás költségeit!

Esetleg közös erővel a médiában is előbbre jutnának, mondjuk, az ütőképes szakszervezeti sajtó megteremtésében?

Mártonfy Mihály

LENDÜLETBEN AZ ORSZÁG...

Tényszerűen egy rádióinterjúról

(Folytatás az 1 oldalról)

– Meg kell hogy mondjam, én a magam módján Pongrácz Gergely halálakor fejet hajtottam és nagyon sajnáltam ezt a szerencsétlen embert, bár természetesen mi elvi ellentéteket vagyunk és messze nem értünk egyet, és soha nem is támogattuk egymást, de mégis ez az ember valamért küzdött és amiért küzdött, az most sem valósult meg. Én azt gondolom, hogy a nemzetnek ezeken a dolgokon felül kell kerekednie és tovább kell vinni mindazt, ami értéket jelent a társadalomban.

– Van-e üzenetértéke annak, hogy a Munkáspárt 21. Kongresszusát éppen június 4-én tartotta, azon a napon, amely a trianoni békediktátum aláírásának 85. évfordulója?

– Amikor döntöttünk a kongresszusról, akkor nem gondoltunk erre, de miután rájöttünk, hogy június 4-e Trianon évfordulója, akkor úgy döntöttünk, hogy erről szólnunk kell. Hiba volt a szocializmusban hallgatni arról, hogy Magyarország területének és lakosságának jelentős részét elvesztette. Nagy kommunista elődünk, Lenin maga is imperialista és hóhér bekének nevezte a trianoni békét, miért lenne nekünk más a véleményünk? De a mára fordítva a szót, én azt gondolom, hogy amikor a környező országok képesek a nemzeti törekvéseiket megvalósítani, akkor Magyarországnak is olyan politikára, olyan kormányra van szüksége, amely képes végiggondolni a reális magyar nemzeti érdekeket, és képes érvényt szerezni a tényleges magyar nemzeti törekvéseknek. Ma sajnos nem ezt látjuk. Amikor mi azt mondjuk, hogy küzdünk a multinacionális tőkével szemben, hát akkor kit védünk, természetesen a magyar vállalkozót. Védi őket a magyar kormány? Nem védi őket a magyar kormány, sem az adópolitikával, sem mással.

Tehát akár a születésünket tekintjük, akár a politikánkat, azt gondoljuk, hogy mi nemzeti párt vagyunk, de nemzeti pártiságunkat fejeztük ki tavaly is azzal, amikor a kórház-privatizáció megakadályozása érdekében aláírást gyűjtöttünk, hiszen kinek az érdeke, hogy a kórház mindenki számára hozzáférhető legyen, természetesen a magyar állampolgároké, a magyar embereké. Ha a magyar ember szellemében, egészségében erős, akkor fel tudja venni a versenyt a multinacionális tőkével, ha nem, akkor meg elveszünk.

– Miért vallja azt a Munkáspárt, hogy a kapitalizmus rosszabb, mint a kommunizmus, és a kommunizmus humánusabb, mint a kapitalizmus, hiszen óvatos becslések szerint is a kommunizmusnak világszerte több mint százmillió áldozata volt?

– Hát a jó isten sem tudja megszámlálni, hogy a kapitalizmusnak eddig hány áldozata volt!

– De a Gulágra és Recskre biztos nem vittek senkit.

– Vittek, csak nem így neveztek. Én azt gondolom például, hogy a környezetvédelmet nem lehet úgy megoldani, hogy a piac és a tőke érdekei alapján határozzák meg, hiszen a tőkésnek az az érdeke, hogy körülötte maradjon minden úgy, ahogy van, miközben a társadalomnak az az érdeke, hogy védjék meg a környezetet. Mi ezért vagyunk amellel, hogy a környezetvédelem kérdésében, az energiahordozók, az energiatermelés kérdésében az állam és a társadalom érdekei érvényesüljenek.

– Nemcsak a magyar politikai élet, a Munkáspárt szűkebben vett élete sem feszültségmentes, tagokat zártak ki, korábbi alelnököktől váltak meg, akit ön a kongresszusi beszédében meglehetősen kemény jelzőkkel illetett.

– Ahogy az előbb mondtam, a szocialista pártból egészen

biztos, hogy el fognak vándorolni emberek 2006-ban. A Munkáspárt képes ezeket a szavazatokat a baloldalon marasztalni, ebben van az eltérés. A kérdés az, hogy mit csinálunk ezekkel a szavazatokkal, ő úgy gondolja, hogy ezeket a szavazatokat szépen vissza kell rakni a szocialista pártba, együtt kell működni a szocialista párttal, mi úgy gondoljuk, hogy ezzel a szocialista párttal bűn lenne együttműködni. Én a párt becsapta az országot, becsapta a magyar társadalmat, egy olyan politikát folytat, amely nem egyszerűen a munkásnak és a dolgozó embernek okoz óriási károkat, hanem alássa a magyar nemzet jövőjét. Hát ez ellen nekünk valamit látni kell. Én azt mondom, hogy a Munkáspárt nem megy a Fidesszel, és nem megy az MSZP-vel sem. Mi saját, önálló utunkat akarjuk járni.

– Hogyha ennyire éles ellentétben állnak a szocialista párttal, akkor jóslható-e az, hogy a második fordulóban sem fogják az önöket pártolókat az MSZP támogatására felhívni?

– Ezt ma bátran ki merem mondani: amíg én vagyok a Munkáspárt elnöke, addig a második fordulóban nem fogjuk a Magyar Szocialista Pártot támogatni. Mi eldöntöttük a tavalyi központi bizottsági ülésünkön, hogy a Munkáspárt ezt a választást egyedül vívja meg, és ezt nemcsak egy pillanatnyi érzés alapján döntöttük el. Mi mindig akkor értünk el sikert, amikor a Munkáspárt következetesen szembe tudott nézni a szocialista párt hibáival. Most pedig sajnos van mivel szembenézni. Nem örülünk, hogy ilyen a helyzet, sokkal jobb lenne, ha nem ez lenne a magyarországi helyzet, de ez van. És azt gondolom, hogy a szocialista párt uralkodásának folytatása nagyobb kárt okoz a társadalomnak, az országnak, minthogyha cserélődik a kormány.

Gondok, örömök Nagybaracskán

Beszélgetés Király Sándor polgármesterrel

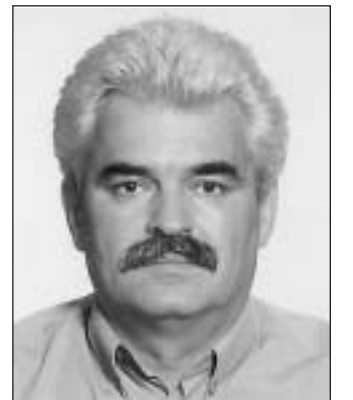
Nemrégiben Bács-Kiskun megye déli csücskében, a határhoz közel található Nagybaracskán jártunk, s néhány helybéli emberrel a falu mindennapjairól, az ott élők helyzetéről, megélhetési lehetőségeikről beszélgettünk. Király Sándor, Nagybaracska polgármestere jelezte, szívesen elmondaná a véleményét a felvetődött kérdésekben. Most felkerestük a település első emberét kérve arra, hogy hiteles információival valós képet kapjunk a nagybaracscai örömeiről, gondjairól.

Beszélgetésünk során a falu sorsát, a jelenlegi állapotokat, az elért eredményeiket, elképzeléseiket, törekvéseiket részletesen ismertette Király Sándor, aki Nagybaracskán született, Pécssett szerzett erősáramú villamos gépgyártó szakképesítést. 1978-tól 1986-ig Dávod-Püspökpusztán faipari üzemben szállításvezető volt, s '86-ban fél évig az akkori nagybaracscai tanácsnál mint parkfenntartó karbantartó dolgozott. 1986-tól 1990-ig a nagybaracscai takarékszövetkezetben végezte feladatait, majd 1990-ben választották meg polgármesternek.

– Hányan élnek a községben, s milyen a korösszetételük?

– Kétezerötvenháromezer lakos van Nagybaracskán, az aktív életkorúak, vagyis a

18–62 év közöttiek száma ezernégyszázötvennyolc, az általános iskolában kétszázhuszonnyolc gyerek tanul, tehát az itteni lakosság többsége középkorú. A hetven év fölöttiek száma hatszázharminchárom. A térségben itt fogyott legkisebb mértékben a lélekszám. A lakosság csökkenésének egyébként az az oka, hogy ez egy speciális része az országnak, mert 1992 óta Kalocsa magasságáig tudomásom szerint termelő infrastruktúra, vagyis számottevő új munkahely nem létesült. A munkáltatók sok dolgozót leépítettek, s az elhelyezkedési nehézségek miatt innen is elmentek főként fiatalok, különösen a diplomások. A népesség megtartása érdekében az önkormányzat több erőfeszítést tett munkahelyteremtésre.

– Milyen munkalehetőségeik vannak a nagybaracscaiaknak?

– A Haladás Mezőgazdasági Termelőszövetkezetből a rendszerváltás után a jelenleg is működő Haladás Mezőgazdasági Szövetkezet lett, amelyben most tizenkilencen 666 hektáron elsősorban búzát, kukoricát, napraforgót termesztnek. Próbálkoztak pulykahizlallással is, de gazdaságtalanná vált, ezért a szövetkezet leépítésre kényszerült. Működött Nagybaracskán egy közös vállalat, amelyből 1990 után Hal Kft. lett, s huszonnyolc embert foglalkoztatott.

(Folytatás a 6. oldalon)

ERŐS PÁRT SIKERES KONGRESSZUS

AZ ALÁBBIKBAN RÉSZLETEKET OLVASHATNAK A MUNKÁSPÁRT KONGRESSZUSÁN ELHANGZOTT ÉS AZ ÍRÁSBAN BENYÚJTOTT

Veres Péter, MÓR:

„Fejér megye 5-ös választókerületében, a móri terület elnöke, a sárszentmihályi alapszervezet titkára vagyok. A móri választási kerületben 8 településen vagyunk jelen, 47 fővel. Sajnos ezen alapszervezetek egyike sem működik megfelelően. Sok az idős, beteg elvtársunk, de azért a fontos dolgokra odafigyelünk. Sokat fáradtunk az országgyűlési, önkormányzati, EU-választások idején vagy a népszavazási aláírásgyűjtésben.

A helyi aktuális kérdésekben önkormányzati képviselőink vagy a sajtó útján fejtjük ki véleményünket. Rendezvényeink: majlisok, ünnepi megemlékezések, falunapok népszerűek. Sajnos a belső ellenzék és a velük kapcsolatos vita a mi tagjainkat között is okozott zavart. Reményeink szerint ezen túl vagyunk.

A dokumentumtervezetekkel kapcsolatban a következőkre hívnám fel a figyelmet:

– Fontosnak tartjuk, hogy az irányelvekben megfogalmazott

kérdések mindegyikének középpontjában a munkás, a dolgozó ember van.

– Fontosnak tartjuk, hogy megértessük az emberekkel, hogy a rendszerváltás igazából a tőkés rendszer visszaállítása volt és az eltelt tizenhat esztendő az új tőkésosztály megteremtésével, hazánkban a nemzetközi tőke által való kizsákmányolásával, gyarmatosításával telt el.

A hatalmasságoknak a munkás csak arra kell, hogy megtermelje számukra a profitot, és

hogy négy évenként rájuk szavazzon.

– A mi programunk viszont a munkásról szól!

Arról, hogy az emberek

– dolgozhassanak,

– a munkájuk után tisztességes bért kapjanak,

– a családok rendes otthonokban élhessenek,

– a gyermekeiket egészségesen nevelhessék fel és taníttathassák őket,

– a sport, a művelődés, a kultúra, az egészségügyi ellátás mindenki számára elérhető legyen,

– a nyugdíjas éveket pedig biztonságban élhessék le.

Nagy követelések ezek? Nem! Ez lenne a természetes. De mi módon érhető el mindez? Ma mindezeket sajnos újra ki kell harcolni!”

Ferland Eszter, GYŐR:

„Egy igaz történetet szeretnék elmesélni, amelyrőlunk, győri fiatalokról szól. El szeretném mesélni Önöknek, hogy két fiatal elszántságából, tenni akarásából és az őket támogatók segítségével hogyan lett egy rosszul működő alapszervezetből egy év alatt a Munkáspárt egyik zászlóshajója.

A történet 2003-ban kezdődött, amikor két győri fiatal elhatározta, hogy belép a Munkáspártba. Természetesen nem minden előzmény nélkül, hiszen ők azelőtt is foglalkoztak politikával, csak éppen az MSZP-n belül. Ez a két fiatal azt hitte, hogy az MSZP a baloldal, s miután csalódnuk kellett, nem tudták, hol keressék az igazi baloldalt. Ekkor jutott eszükbe, hogy létezik egy olyan párt, ami bár kicsi, tagjai idősebbek, s mindenki óvja őket tőle, de talán igei baloldali párt. Döntöttek, s egy társukkal közösen 2003 novemberében beléptek a pártba.

Nem akartak mást, csak az elveikkel egyezően dolgozni. Nem lehet elmondani, hogy milyen szeretettel, milyen nagy örömmel fogadták őket. Ez a két fiatal aztán elkezdett dolgozni. Mivel éppen a kórház-privatizáció elleni aláírásgyűjtésbe csöppentek bele, ezért szóltak a barátaiknak, s még az országos elnökség ajánlása előtt kivonultak Győr több pontjára, utcai aláírásgyűjtésre. Természetesen az idősebb elvtársaknak először idegen volt a fiatalok több módszere, de lassan megbarátkoztak az újdonságokkal, s ők is bekapcsolódtak a munkába. Érezhetően valami megmozdult Győrben. Ezután következett 2004 áprilisa, amikor az aláírásgyűjtésben is részt vevő fiatalok egy része, 5 fő, születésnap, főiskolai fiúünnepélyes keretek között Thürmer Gyulától vehette át

a tagkönyvét. Ezután felgyorsultak az események, mivel

már nem csak ketten voltak, a két fiatal úgy döntött, hogy keményebb pártépítésbe kezdenek. Talán Önök is emlékeznek arra, hogy Győrben volt az első olyan rendezvény, ahol fát ültettek Thürmer elvtársal közösen a régi magyar nagyvállalatok és azok dolgozói emlékére. Ezután az első fiatalok egyike felkérést kapott a Kádár-ünnepségen való beszéd elmondására. Kirobbanó siker volt, mert ez a fiatal volt az első, aki az ifjúság nevében megköszönte Önöknek, hogy a II. világháború után újjáépítették az országot. A 2004-es évben az a két fiatal, aki elsőként lépett be a győri szervezetbe, megírt – az országban elsőként – egy állásfoglalást a Vajnai-ügyről és az MSZP-hez való viszonyról. Taggyűlés elé vitték, majd pedig elküldték A Szabadságba. Emlékszem, hiszen általuk én akkor kerültem a párt közelébe, Londonban, az Európai Szociális Fórum rendezvényén ért bennünket az öröm, hogy A Szabadság ezt az állásfoglalást majd egy oldalnyi terjedelemben lehozta. London után másik két társammal közösen beléptem a pártba. A 11 főre bővült ifjúsági pártcsoport ezután számos rendezvényt szervezett meg, 15. születésnap, főiskolai fiúünnepélyes keretek között Thürmer Gyulától vehette át

nyolcítottuk le, sajtóval. Az április 23-ai KB-ülésen a fiatal győri elnökünk felszólalása után kaptuk az eddigi legnagyobb elismerést, mikor is Thürmer elvtárs 'győri szellemi műhely'-nek nevezett bennünket. És most itt vagyunk. Én mint a megyei nőtagozat szervezője, a megyei elnökség tagja, s a győri fiatalok, akik között ott az a két fiatal, aki mindezt elkezdte: Jakus László, a győri alapszervezet elnöke, megyei elnökhelyettes, s Markó Gábor, a győri alapszervezet elnökhelyettese, a megyei elnökség tagja.

Miért meséltem el ezt Önöknek? Mert ez nem a 'győri csoda', ahogy mások nevezik, hanem tudatos pártépítés volt, mind az idősebb elvtársak részéről, mind Jakus Lászlótól és Markó Gábortól. Tudták, mit akarnak, s megcsinálták. Kérem Önöket, csinálják utánunk! Ha minden kongresszusi küldött körülnéz, akkor a környezetében talál fiatalot: gyereket, unokát, szomszéd stb. Nem kell több, mint két-három fiatal az alapszervezetbe, s ők majd tudni fogják, hogy mit csináljanak, hogy a barátaik is belépjenek. Támogassák őket, mint ahogy bennünket is támogattak a győri elvtársak. Bizznak bennük. Mi, győriek felajánljuk a segítségünket, s ha van az alapszervezetben két-három fiatal, akkor elbeszélgetünk velük. Meghívjuk őket Győrbe, vagy mi megyünk el hozzájuk, mert közös érdek a fiatalítás, s mi ezt nagyon komolyan gondoljuk.”

Hajdú József, BUDAPEST:

„Sokak észrevették, hogy a párt 21. Kommunista Kongresszusra szánt 2006. évi választási irányelveiben egy új elem jelent meg. A dokumentumtervezet a jövő egyik legfontosabb zálogát, az ifjúságot egységes eszkétként, a reálfolyamatokban élő, a cselekvő, az alkotásra vágyó társadalmi lényekként kezeli.

Fontos elem, hogy mi magunk is értsük: a fiatal életében a műveltség és tanultság, a neveltség, az egészséges élet iránti igény kialakítása, annak fejlődési íve, fejlesztésének szükségessége egyidőben, egyszerre jelenik meg. Hisz a fiatal ugyanabban a pillanatban tanul és dolgozik, szerelmes és tervez, nevelődik és művelődik, alkot és küzd. A Munkáspárt ma egyedül mondja, hogy minden fiatal kapjon olyan tudást, szakmai ismeretet, mely az élet komplexitására készít fel. Olyat, amely a társadalomnak és nem egyes tőkés csoportoknak hasznos. Olyat, amely az adott fiatal kibontakozását szolgálja.

Magunk is tudjuk, hogy a szándékaink kimunkáltsága ma még nem egyforma súlyú. Egyes alkotóelemekhez mélyebb, míg másokhoz szerényebb tapasztalat birtokában kevésbé markánsan tudunk fogalmazni. Arra viszont törekedtünk, hogy a program egészén belül éppen úgy, mint az ifjúsági blokk egyes elemei között is az olvasó az egészségességet érzékelni tudja.

Biztató, hogy az eddigi vitákban egyetértés alakult ki, hogy az 'egyszerű emberek' sokasága körében a gyermeknevelés kapjon olyan támogatást, amely a családokat biztonságban tarthatja, mint ahogy korszakos lépést jelentene a harmadik gyermek vállalásához kötődő, a jelenlegi gyes-t jelentősen meghaladó minimálbérről való garancia is. Fontos a fiatalok első munkahelyhez való joga, az első lakáshoz juttatásának kötelezettsége. A párttagok többsége is minimumelvárásnak tekinti az ingyen közoktatás rendszerének megtartását, a szakképzés átfogó reformját. A szakmai stabilitás érdekében stratégiai programként kezeljük

ményekből persze néhány vitakérdés is megfogalmazódott. Többen megkérdezték: miért legyen minden pedagógus állami alkalmazott? Ebben a dologban meghúzódik a közoktatás egyik alapja. Hisz ma mindenki látja, hogy az állami intézményrendszerben hirdeti a közoktatási 'igéjét', csak az esetek nagy többségében nem fizet. Ezt a 'csodálatos' gondot meghagyja az úgynevezett fenntartónak, amely a helyi önkormányzat. És ez az önkormányzat több esetben forráshiány miatt nem tudja a meghirdetett javadalmazást, fejlesztést az iskoláknak biztosítani.

Szintén vitatott volt a tanulást segítő támogatás mértéke. Ezt a kérdést ténylegesen az érintettek oldaláról kell vizsgálni. A minimálbérből élő gyerekes családok pontosan tudják, milyen teher egy-egy tanév kezdésé, mint ahogy a tanév többi részét sem szokták lazán menetnek minősíteni. Mi erre a problémára azt a választ adjuk: az állam a minimálbérből élő családok gyermekeinek teljes tanulmányi időszakára a valós költségeket vállalja át.

Érdekes vita alakult ki a pedagógus nevelőmunkájáról. Mi is úgy gondoljuk, hogy a környezeti nevelés, az egészséges életmód kialakítására való készítetés, a nemzeti kultúra megismerése a pedagógus, illetve az iskola nemes kötelessége is. Csak a konkrét, tudatos környezeti kultúra az igazi környezetvédelem. A gyerek éveket képes az általa ültetett fát óvni és védeni, hisz gondolatában az a 'sajátja', az az övé. Mi úgy gondoljuk, hogy nincs általában vett egészséges életmód, illetve sportolás sem.

Nem hallgathatunk a humán műveltség megtorpanásáról sem. Elkieserítő, hogy Kodály és Bartók hazájában a közös éneklés öröme, a nemzeti zenei kultúra ismerete szinte kivonult az iskolákból.”

Kohl Antal, NAGYKÖRÖS:

„A Munkáspárt programja világos és emberséges, jó értelemben vett nemzeti program, valamennyi eleme figyelmet érdemel. Az egészségügy is méltán kapott helyet benne. Az a tény, hogy a december 6-ai népszavazáshoz a Munkáspárt több mint háromszázezer támogatót szerzett abban a kérdésben, maradjanak-e a kórházak állami tulajdonban, jól mutatja: az egészségügy, a munka és a megélhetés mellett a legfontosabb terület. Mindenkit érint.

A szocializmusban természetesnek vettük, hogy az egészségügy az egész népet szolgált. Ma a helyzet gyökeresen más. Akinek sok a pénze, az tudja elsősorban megfizetni a jó ellátást. A gyógyító intézményekben a folyosók gyakran zsúfoltak a várakozó betegetől. Saját példámot említem. Május 31-én az elvesztett szemüvegem pótlásához vizsgálatra jelentkeztem a kecskeméti Nyíri úti szakrendelőben. A sorszámosztó hölgy szeptemberre tudott volna előjegyezni, lévén, hogy túlterheltek a szemorvosok is, és egyébként sem vagyok súlyos eset, mint például az a fiú, akinek kicsúszlították a

szemét. Rettegve gondoltam arra az eshetőségre, hogy három hónapig nem írhatok és olvashatok! Az mentett meg csupán a negyedévi vakságtól, hogy sorszámból nélkül mégiscsak bekapogtam a doktornőhöz és megkérdeztem: 'Tessék mondani, mi lesz így velem, szeptemberig?' Ez hatott. Egy óra és húsz perc múlva a zsebemben volt az új szemüveg.

Azonban nem minden sikerül kivételesen ilyen gyorsan. Nagykoroson a Munkáspártnak tizenöt éve nincs szervezeti helyisége. Ami korábban volt, elvették. Ezen úgy igyekszik segíteni Székely Gyula, volt munkásör

párttagunk, hogy átengedte használatra az utcára néző nagyszobáját a Koszoru utcában. Amellett kitehetnének a táblánkat az utcai frontra, fogadásra alkalmassá kell tenni. Kőművesmunkájával és saját pénzéből vásárolt 1500 forintos zománccfestéssel és hígtóval Balogh Zoltán, alapszervezet titkár máris sokat tett ennek érdekében. Koncz Viktor bizalmi a mennyezet- és falfestést vállalta. Készülnek a padlószőnyeg asszonyok is. Teszik ezt abban a tudatban, hogy a 16-os választókerületben már van jelöltségre megfelelő személy a 2006. évi parlamenti választásra Forró Csabáné, háromgyermekes dolgozó anya személyében. Megvan a második, a pótló, Ács József is, aki együtt volt velünk a júniusi választási kongresszuson. Ezek a fejlemények is azt mutatják, hogy nem adjuk fel!”

ZUSA

FELSZÓLALÁSOKBÓL

Szöllősiné Fitos Éva,

ÉRPATAK:

„Az egyik legjobb döntése volt a KB-nak, hogy nem elektorokat, hanem a párt fontos döntésében részt venni akarókat hívta a kongresszusra. Seholy sincs a szervezeti szabályzatban, hogy ezt nem lehet. Máskor is kellene. (Milyen nagyszerű lenne, ha egyszer a Népstadiont kellene kibérelni egy pártkongresszusra!)

A kongresszus összetételéből adódóan sokszínűbb megnyilatkozás és nyilván egymásnak ütköző vélemények is elhangzanak majd. Az egészséges vitáknak itt van a helye, a legmagasabb pártfórumon és nem másutt! Viszont a zárzó után felállva, mindenkire kötelezőek az itt született határozatok. Egységes irányelvvel, egységes politikával, a vezetés megerősítésével léphetünk csak ki, ha azt akarjuk, hogy a kommunista párt sikeres érdekvédője, útmutatója legyen a kizsákmányolt, kisemmizett tömegeknek, a konzolidálódott magyar kapitalizmussal szemben. Folyamatos osztályharcot csak politikai egységben vihetünk! Jó, ha a választási program erősebben és határozottabban fogalmaz. A KB-n én írásban javasoltam, kerüljön bele a családi adózás, fogyasztói kosár alapján. Most ezt a kongresszus figyelmébe ajánlom. És javaslom ismét a választási százalékos küszöb eltörlését, helyette 15 000 voks után 1 mandátum. Higgyék el, hogy ez visszhangra lel, mert nem érzi feleslegesnek a választó a szavazást (ha így lenne).

Mindig kritizáljuk a választási programot. Nem lehet olyan programot csinálni, ami mindenkinek megfelelő. Más párt meg olyan jónak találja, hogy elcsen belőle. A múltkor a Fidesz, most meg a szocialisták. Lásd panelprogram.

Jó hogy rövid és frappáns, jó hogy lemondunk arról, hogy minden rétegnek „adjunk valamit”.

Az a jó program, amely a párt osztályjellegét kifejező, markáns, érthető szociális követeléseket fogalmaz meg. Olyanokat, amelyek a megcélzott társadalmi osztály, réteg életfeltételeinek javulását hozzák, s amelyek világossá teszik, kikre számítunk a szavazáskor.”

A 21. Kommunista Kongresszus szellemében ülésezett a Központi Bizottság

Június 25-én, szombaton ülésezett a Munkáspárt Központi Bizottsága. A testület a párt 21. Kommunista Kongresszusa utáni politikai feladatokról tárgyalt. A 67 tagú testület ülésén most 35-en vettek részt. Sokan igazoltan voltak távol, de senki sem volt jelen azon KB-tagok közül, akik korábban rendszeresen a testület többsége ellen, a pártellenzékkel szavaztak. A testület mindvégig határozatképes volt, s egyhangú döntéssel fogadta el azt a határozatot, amely elítélte és teljes mértékben törvénytelennek minősítette a június 4-ei „aktívaértekezlet” létrehozott úgynevezett „kongresszusi előkészítő bizottságot”. A KB ugyancsak egyhangúlag hozott döntést a párt névváltoztatásával kapcsolatos pártszavazásról. (A dokumentumokat az alábbiakban közzé tesszük.)

A KB politikai vitája és egész hangulata is a csepeli kongresszus szellemét tükrözte. Thürmer Gyula az előadói beszédében és sokan a vitában is megállapították: a 21. Kommunista Kongresszus fontos esemény volt pártunk életében. Megerősítette a párt többségének egységét az MSZP megítélésében. Egyetértettünk abban is, hogy megváltoztattuk a párt nevét, keresztülvisszük a pártszavazást, és a választásokra már az új névvel indulunk. A 21. kongresszus jó politikai hangulatot és háttérteremtett, és kiemelkedően fontos megállapítása volt, hogy a Munkáspártnak 2006-ban történelmi esélye van arra, hogy bejusson a parlamentbe.

A vitában sokak helyeslését váltotta ki Bánhegyi József Békés megyei elnök gondolata, amikor kijelentette: nekünk most nincs jogunk nem a munkás mellett kiállni, nincs jogunk elárulni a munkást, nincs jogunk odaállni az MSZP mellé, jogunk és kötelességünk most az, hogy a munkástömegek mellett álljunk ki határozottan. Többen megfogalmazták: a Munkáspárt következetes baloldaliságának, a kommunista név választásának jó a fogadtatása, a pártszavazás nem egyszerűen névváltoztatás lesz, hanem a párt kommunista jellege, kommunista programja melletti szavazás is. A Központi Bizottság több tagja kifejezte, ha a

Munkáspárt a választásokon nem tudja a maga javára kihasználni a kedvezően alakuló viszonyokat, azért a pártellenzék tagjaié és az őket kiszolgálóké lesz a felelősség.

Az ülésen részt vett és tanácskozási joga alapján felszólalt dr. Jegesy Andrea, a Párttitkai Bizottság elnöke. A Központi Bizottság tagjai felháborodással fogadták és éles hangon ítélték el, hogy Jegesy „frakciózással” vádolta a KB többségét, és nyilatkozatában az etikai bizottság nevében olyan kijelentést tett, hogy „a törvényesség be nem tartása esélyt ad arra, hogy a törvénytelen működés miatt a párt feloszlatásra kerüljön”.

Több KB-tag kifejtette: a kongresszus után elérkezett az idő, hogy a pártellenzékkel tartók végre és utóljára színt valljanak – mondják meg mit is akarnak! Egyetértés kísérte Kis János Békés megyei KB-tag felszólalását, amikor a többség nevében kijelentette: „a jog és az igazság két különböző dolog, s lehet hogy a jog az ellenzékkel, az ellenséggel van, de az igazság a mi oldalunkon áll”.

Hajdú József, Urbán Sándor és mások határozottan úgy fogalmaztak, hogy Jegesy Andrea elveszítette minden erkölcsi alapját ahhoz, hogy a párt etikai bizottsága élén álljon.

A Központi Bizottság ülésén első alkalommal vett részt Kajli Béla, a párt budapesti alelnöke, akit a fővárosi köldöttértekezlet Petrovszki István politikai indítékú lemondását követően delegált a testületbe. A KB határozattal vette tudomásul, hogy a Nógrád megyei köldöttértekezlet Berki Lászlót visszahívta és helyette Szabó József elvtársat választotta a KB tagjává. A KB Erdős Ferenc Fejér megyei elnök vezetésével bizottságot választott annak megvizsgálására, miszerint az Heves megyei elnökség Mészáros Endrét vissza kívánja hívni a KB-ból.

A Központi Bizottság helyeselte, hogy a Munkáspárt szervezetei az elkövetkezendő hetekben segítik a Roma Polgárjogi Alapítvány és más civil szervezetek aláírásgyűjtési akcióját a kilátások ellen. (Lásd részletes tájékoztatótunkat lapunk 8. oldalán.)

A Központi Bizottság határozata

1. A Központi Bizottság megállapítja, hogy a Munkáspárt több tagja, köztük a Központi Bizottság néhány tagja és néhány megyei elnök 2005. június 4-én úgynevezett „aktívaértekezlet” tartottak, ahol kimondták az alábbiakat: „Rövid időn belül össze kell hívni a törvényes 21. Kongresszust, kongresszusi küldöttek szabályos, létszámarányos megválasztásával. A kongresszus vitassa meg a párt jelenlegi helyzetét, annak okait, értékelje a pártvezetés eddigi munkáját, válassza meg az új pártvezetést. A törvényes kongresszus előkészítésére és megszervezésére a megyei pártszerve-

zetek képviselőiből kongresszust Előkészítő Bizottságot választunk.”

Ugyanezen a fórumon állásfoglalást hoztak a párt választási politikájáról:

„Választási szövetséget polgári pártokkal országos szinten nem kötünk. Ahol nem tudunk saját (parlament, önkormányzati) képviselőjelöltet állítani, közös jelölt esetleges állításáról, illetve támogatásáról a konkrét erőviszonyok és reális esélyek mérlegelésével, a helyi pártvezeték javaslata alapján a megyei, városi elnökségek döntenek. A második fordulóban követendő taktikáról az első forduló eredményének ismeretében döntünk.”

2. A Központi Bizottság megállapítja, hogy az érintett párttagok súlyosan megsértették a párt szervezeti szabályzatát. A kongresszus összehívása, következként kongresszusi előkészítő szervek létrehozása a Központi Bizottság joga. Ugyancsak a Központi Bizottság joga dönteni a párt választási politikájáról.

3. A Központi Bizottság ennek alapján törvénytelennek tekinti a június 4-én létrehozott úgynevezett „kongresszusi előkészítő bizottságot”.

Budapest, 2005. június 25.

A Központi Bizottság ülésén felszóltak

Sipőcz Sándor (Győr m.), Bánhegyi József (Békés m.), dr. Horváth Endre (Szabolcs m.), dr. Jegesy Andrea, Kajli Béla (Budapest), Dávid István (Békés m.), Kiss János (Békés m.), Mészáros Endre (Heves m.), Hajdú József (Budapest), Urbán Sándor (Nógrád m.), Edelényiné Nagy Mária (Hajdú m.), Karacs Lajosné (Budapest), Nagyvári László (Csongrád m.).

A Központi Bizottság határozata a pártszavazás kiírásáról és rendjéről

1. A Központi Bizottság a Munkáspárt 21. Kommunista Kongresszusának kezdeményezése alapján a 2005. augusztus 13. és szeptember 30. közötti időpontra kiírja a pártszavazást a párt névváltoztatásáról.

2. A párt valamennyi érvényes tagsági viszonytal rendelkező tagja a Központi Bizottság által kibocsátott Szavazólapon szavazhat abban a kérdésben, hogy a párt új neve Magyar Kommunista Munkáspárt legyen.

3. A pártszavazás rendje az alábbiak szerint történik:

● A Központi Bizottság tagjai a KB 2005. augusztus 13-ai ülésén szavaznak.

Felelős: Thürmer Gyula.

● A megyei elnökségek tagjai, a választókerületi (fővárosi kerületi) elnökségek elnökei, valamint az alapszervezetek titkárai, a megyei, illetve budapesti elnökségek 2005. augusztus 14. és szeptember 4. közötti kibővített ülésén szavaznak az országos elnökség képviselőjének jelenlétében.

Felelős: a megyei, budapesti elnök.

● A párt további tagjai az alapszervezetekben adják le a szavazatukat.

Felelősök: az alapszervezetek titkárai.

● Baranya megyében, ahol nincs megyei elnökség, illetve Vas megyében a párt tagjai közvetlenül kapják meg a szavazólapokat, azzal a kéréssel, hogy juttassák vissza a Központi Bizottsághoz. Hasonló eljárást követnének minden olyan megyében, ahol az szükségessé válna.

4. A pártszavazás ellenőrzésére a Központi Bizottság öttagú ellenőrző bizottságot választ.

Az alapszervezeti szavazólapokat a megyei, budapesti elnökségek gyűjtik össze, és legkésőbb 2005. október 10-ig eljuttatják az ellenőrzőbizottságnak.

5. Az ellenőrzőbizottság összegzi a pártszavazás eredményét, s arról írásban tájékoztatja a Központi Bizottságot.

6. A pártszavazás eredményét a Központi Bizottság állapítja meg a 2005. októberi ülésén.

A pártszavazás érvényes, ha azon a párt tagjainak több mint ötven százaléka szavazott és eredményes, ha a résztvevők több mint fele azonosan szavazott.

Budapest 2005. június 25.

Jegesy doktornó tündöklése és bukása

Jegesy doktornó önvalomásra kényszerült a Központi Bizottság legutóbbi ülésén. „Igen, igaz, hogy a sógorom szocialista, sőt ő a belügyminiszter, Lampert Mónika. Szocialista a férjem is” – tette hozzá, nem mintha ez mentségére lenne. Jegesy Andrea a KB-ülés reggelén a Párttitkai Bizottság elnökének teljes tekintélyével érkezett, olyan emberként, akire odafigyelnek. Délután egy szánalmas, bukott politikusi búcsúversét.

Jegesy Andrea szebb időköt is megélt. Egykor a Pécsi Orvostudományi Egyetem MSZMP Végrehajtó Bizottságának tagja volt, ami a szocializmus évtizedeiben komoly funkció volt. A Munkáspártban is tekintélyt vívott ki magának, nem volt olyan pártmunka, amit ne vállalt volna örömmel. Volt országgyűlési képviselőjelölt, nem is egyszer, részt vett a helyi pártmunkában, sőt a Párttitkai Bizottságnak is tagja volt. Becsülték és tisztelték, mint olyan embert, aki támogatja a párt politikai irányvonalát, de van önálló véleménye.

Jegesy Andrea tekintélye tavaly ősszel kezdett megrogyni. A Központi Bizottság tavaly szeptember 18-án elítélte Vajnai Attila tevékenységét, és felkérte a Párttitkai Bizottságot, hogy a szükséges fegyelmi eljárást folytassa le. Jegesy doktornó ekkor érezhette, hogy a nagypolitika középpontjába kerül. Nem kellett túlságosan okosnak lenni annak megértéséhez, hogy a Munkáspárt létéről van szó. Vagy önálló osztályharcos párt marad a Munkáspárt, ahogyan a többség akarja, vagy így vagy úgy, de lefekszik a szocialistáknak, azaz feladja önállóságát, ahogyan

Vajnai úr és társai akarják. Jegesy doktornó nem akarta átlátni a kérdés jelentőségét, és ahelyett, hogy a KB politikai értékelése alapján kizárta volna Vajnai Attilát a pártból, elkezdett önálló politikai koncepciót gyártani, és ennek alapján tisztára mosdatni Vajnai urat. Ehhez nem volt joga, hiszen a Párttitkai Bizottság nem vállalhatja át a Központi Bizottság szerepét. A Központi Bizottság viszont igen is elmarasztalta Vajnai Attilát frakciós tevékenységéért, ami azóta egyébként ezerszeresen bebizonyosodott.

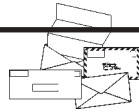
Jegesy doktornó ezen a KB-ülésen is támadással kezdte. Miért nem kaptak meghívót az ellenzékhez tartozó KB-tagok? Ha utána járt volna, megtudhatta volna, hogy mindenkinek küldtek meghívót. A Párttitkai Bizottság elnökeként igazából egy másik kérdést kellett volna feltennie. Ha ezek az urak olyan jó kommunisták, mint amilyenek Jegesy doktornó leírta őket, akkor június 4-én miért hagyták ott a párt 21. Kommunista Kongresszusát, és miért hoztak létre „kongresszust előkészítő bizottságot”? Milyen jog és milyen erkölcs alapján hagyják figyel-

men kívül a Munkáspárt vezető szerveinek többségi döntéseit? És végezetül: mitől kommunista az, aki kezét emel saját pártjára, aki saját érvényesüléséért hajlandó elősegíteni a párt szétverését?

Jegesy doktornó eljött a KB ülésére. Eljött, hogy tudósítsa a pártellenzék vezetését arról, hogy mi történik a pártban. Eljött, hogy megfenyegetse a pártot. Eközben Jegesy doktornó tett egy elméleti felfedezést is. Nincs tőkés bíróság, csak bíróság van. Ezen az alapon nincs tőkés rendszer, csak rendszer van? „Igen, én tanácsoltam Vajnai Attilának, hogy forduljon bírósághoz, és a tőkés bíróság segítségével szerezzen érvényt a párt kommunista többségével szemben” – mondotta a doktornó. De itt már elszólta magát: ha így megy tovább, be lehet tiltani a Munkáspártot! A belügyminiszter-sógorom nem hiába nevelgette Jegesy Andreát. Nekik az az érdekük, hogy a 2006. évi választáson ne legyen kommunista párt, ne legyen olyan baloldali párt, amely képes szavazatokat elvenni a szocialistáktól, és ezzel elősegíteni a Mónikák és Ferikék uralkodásának végét. Jegesy doktornó pedig ebben segít nekik, egykori elvtársaival, a párt többségével szemben. Jegesy Andreára reggel megfigyeltek, délután már kifütyülték. Azt kapta, amit megérdemelt: a tisztességes kommunisták megvetését.

K. M.

A Munkáspárt postájából

NYILATKOZAT

Alulírott, Körözi Béláné, mint a Munkáspárt kecskeméti alapszervezetének tagja (Kecskemét, László Károly utcai lakos), ezúton hozom a Munkáspárt elnökségének tudomására, hogy a 2005. június 4-ei csepeli kongresszuson azért nem vettem részt, mert Balogh Jánosné megyei elnök önkényesen visszatartotta a címemre szóló kongresszusi névjegykártyát. Bár a látásom megromlott és az olvasás kimerítő, ennek ellenére ott lettem volna Csepelen, mint ahogy Thürmer Gyula elnök legutóbbi látogatása alkalmával is jelen voltam a Kecskeméten tartott pártfórumon.

Körözi Béláné
Kecskemét

Gondolatok

a csepeli kongresszusról

A tovább haladásunkhoz felemelő érzés volt a Vörös Csepelen megtartott igazi kommunista kongresszus. Engedtesek meg, hogy Németh László Csapda című drámájából idézzek: „Féltett kincs maradok népem hálás szívében, mert a jó ösztöneit szítottam benne csak, s hogy néhanapon a szent szabadságnak éltem és védtem az elbukottakat!” Köszönjük utólag is a szervezőknek és a még kommunista-érzelmű elvtársainknak!

Antalóczy Győző
Miskolc

Emlékezzünk és emlékeztessünk Kádár Jánosra!

Minden ember látja, hallja, olvassa azt a sok arcátlan hazugságot, amit Kádár Jánosra és a korára mondanak az úrhatnám urak. Tudjuk, hogy sokan közülük Horthy imádói, s a volt úri ivadékoktól nem várhat semmi jót a sok szegény. Ezért van az, hogy a tévében is minduntalan Kádárt és rendszerét szapulják, főleg így a választások idején.

Ez ellen sokat tehetünk, ha a fiatalok kezébe adjuk Gál Jolán: A legvidámabb barakk című könyvét.

A könyvben ötvenegy személy mondja el a véleményét, a megélt eseményeket úgy, hogy az őszinteség hatja át a gondolataikat. Olyan emberek ők, akiknek a vádaskodók a nyomukba sem érnek.

Ne engedjük, hogy a gyerekek nyiladozó értelmét hazugsággal töltsék meg. Vegyék meg és adják tovább a könyvet, főleg a fiataloknak, ajánlják mindazoknak, akik az igazságot tudni akarják. Azoknak is nagy élmény ez a könyv, akik átélték azt a korszakot.

Dudás György
Budapest

Érdekvédelem a törvényhozásban

Fontosnak tartom, hogy a civil fórumok és a különféle érdekvédelem szervezetei a jövőben több beleszólással bírnak a lakosságot és a dolgozókat érintő kormányzati döntésekben. Ismeretes, hogy például a szocializmus idején törvény rendelkezett arról, hogy a SZOT megkérdőzések nélkül nem lehet munkásokra vonatkozó rendeleteket hozni. Azóta már sok víz folyt le a Dunán: jött a rendszerváltás, beköszöntött a létbizonytalanság és az állástalanság korszaka. A szakszervezeteket az új törvények tényleges hatalom

nélküli díszletté degradálták. Így az előző rendszer érdekvédelmi gyakorlata máig is aktuális: be kellene emelni ezeket a szervezeteket az országos döntéshozatalba. A legutóbbi években ennek kapcsán számos elképzelés született. Ezek közül kiemelt figyelmet érdemel a kétkamarás országgyűlési szisztéma, ahol a parlament második háza mondjuk a szakszervezetek és a civil szervek képviselőit tömöríti. Az ötlet kimunkálói többek között azzal érvelnek, hogy a dolgozók érdekeinek felvállalása mellett arra is lehetőség

nyílik, hogy a mindenkori kormányok javaslatait ne csak pártpolitikai, hanem szakmai és egyéb szempontok alapján is megszűrjék. Mindemellett ez a megoldás jobban megfelel a jelző nélküli, igazi demokrácia elvének, mint a jelenlegi rendszer: a kétkamarás népképviselőnek ez a formája tudná sikerrel megjeleníteni a sokszínű, különböző érdekek és értékek mentén szerveződő társadalom arculatát, nem pedig az egymásmutató elit-csoportok parlamentje.

D. A.
Budapest

Sülyed a zászlóshajó?

Egyre aggasztóbb híreket hallani napjainkban az egyik legjelentősebb ipari termelő üzem, a Gyulai Húskombinát háza tájáról.

Az 1970-es években Gyula város lakossága büszke volt arra, hogy a nagy múltú húsipari üzemnél a város történetének legnagyobb fejlesztési beruházása valósul meg. A fejlesztés eredményeként jelentős létszámbővítés történt, amelyhez a munkaerőt a város vonzáskörzetébe tartozó települések adták, kereseti lehetőséget biztosítva ezzel a falusi lakosoknak. Másik nagy hozzájárulás a fejlesztésnek, hogy a környék állattartói, kis- és nagyüzemei számára lehetővé vált a jószág-tartás fejlesztése, mivel a feldolgozó nagyüzem biztos felvásárló partner volt.

A 90-es évek elejétől a helyzet lényegesen megváltozott. A piacgazdaság körülményei között a nagyüzem folyamatosan veszítette el piaci pozícióit és mára a 80-as évek végéhez képest mind létszámban, mind termelésben jelentősen összezsugorodott. Az utóbbi hónapokban újabb leépítésekről, jelentős létszámcsökkentésről és egyáltalán a nagy múltú gyulai nagyüzem jövőbeli bizonytalan és kilátástalan sorsáról lehet hallani.

A város és a környék lakossága aggodalommal figyeli a város jelképének is számító utolsó ipari nagyüzem agóniáját. Nagy megdöbbenéssel ven-

né tudomásul, ha a Gyulai Húskombinát is a Harisnyagyár, a Tejporgyár, a Telefongyár és egyéb más ipari üzemek sorsára jutna. Ha ez bekövetkezik, a térség tovább csúszik lefelé azon a lejtőn, amelyen a 90-es években elindult.

Az egyszerű emberek számára átláthatatlan és kideríthetetlen, hogy milyen gazdasági, politikai, pénzügyi háttér van az egész leépítési folyamatnak. Egyet azonban mindenki tisztán lát, mégpedig azt, hogy az előző, agyonszidott rendszerben munkahelyeket hoztak létre, hogy az emberek tudjanak boldogulni, családot nevelni, iskoláztatni stb. A „demokrácia” körülményei között viszont – melytől oly sokat vártak – folyamatosan szűnnek meg az emberek létét, megélhetését biztosító munkahelyek, minek következtében nő a létbizonytalanság, a kiábrándultság, a nyomor.

A Munkáspárt gyulai szervezete szolidáris a bizonytalan sorsú húskombinát dolgozókkal és mélyszéles aggodalommal figyeli sorsuk alakulását. Elismeréssel adózunk a szakszervezet érdekvédelemit tevékenysége iránt, és csak biztatni tudjuk őket, hogy legyen erejük és kitartásuk a munkavállalók érdekében törvényes keretek között mindent megtenni munkahelyük megmentéséért.

Nagy Sándor
Gyula

Félrevezető számok

Megint a kirakat és benne a reklám százezer forinttal. Ennyi ugyanis az átlagkereset Magyarországon.

Ez természetesen megtevesztő, mert a lakosság többsége örülne az előbbi összegnek. Nem a minimálbérről beszélek, mert az is több mint ötvenezer. Azokról ejtek szót, akik ennyit sem keresnek, de „benn” vannak az átlagkeresetben.

Gondolok itt a nyugdíjasokra, rokkant nyugdíjasokra, munkanélküliekre, rendszeres szociális vagy nyugdíj előtti szociális segélyen élőkre.

A semmilyen jövedelemmel nem rendelkezőkről és a jövő reményeire, a fiatalokról nem is beszélek. Sokan vannak, de valójában nem léteznek, a „térképen” nem szerepelnek.

Ők olyanok, mint a koldusok, rontják a városképet, de kellene. Kellene, hogy az emberek sajnálkozzanak rajtuk, mert így a több milliós fizetések, visszaélések a háttérben maradnak. Számuk egyre nő, az „utcan” pedig így lesznek egyre többen.

Major László
Székesfehérvár

Hirdessen
A Szabadság
hetilapban!
Telefon:
06 (1) 313-5420,
Huszár Zsófia.

Gondok, örömök Nagybaracsán

(Folytatás a 3. oldalról)

– Háromszáz hektáron piaci pontyot és úgynevezett egy-két nyaras pontyot tenyésztnek, aztán értékesítik. A Délhús Rt.-be huszonegyen, a Délhús Food-ba öten járnak Nagybaracsáról dolgozni. A jelenleg Baján élő Gyenis Tibor egyéni vállalkozó a községünkben varrodát működtet, amelyben tizenketten dolgoznak. Az önkormányzat a volt pártház épületében 5-600 ezer forintot költséggel kialakított egy varrodát, amelyet 1996-tól három vállalkozó bérleti díj fizetése nélkül üzemeltetett, de a konkúcióipar válsága miatt a cég működését 2003-ban megszüntették, így a bérmunkában dolgozó tíz-tizenkét helybeli aszszony további munkájára nem volt szükség. A Humán Foglalkoztató Kft. 1993-ban telepet nyitott Nagybaracsán úgy, hogy az önkormányzat az akkor 6,2 millió forint értékű egykori moziépület tulajdonjoga felé a létesítését átadta a kft.-nek. Jelenleg harmincyolc nagybaracscai és tizenhárom környező községbeli megváltozott munkaképességű ember hét, illetve nyolc órában Kindertojás kapszulákba játékokat rak össze. Átlagkeresetük órabéres munkával nettó 45 ezer, teljesítménybérrel 57 ezer forint, de ez csak a fizetés, mert akiket leszállékolnak, ezen felül plusz 25 százalékot kapnak.

– Milyen munkalehetőségek vannak a mezőgazdasági dolgozóknak?

– Az 1990-es évek elején alakult a helybeli Gyöngysziget Kft., amely nagybaracscai, csátaljai, garai magánszemélyektől 7-800 hektár földet bérel, s jelenleg tizenkét nagybaracscai lakost alkalmaz mezőgazdasági tevékenységre, elsősorban cukorrépa, takarmánynövények termesztésére. A volt szövetkezeti tulajdonú sertésletelepen a MATTI Bt. és Makai Gábor vállalkozó sertés- és baromfitartással foglalkozik, s alkal-

– Mi a sorsuk a hátrányos helyzetűeknek?

– Az önkormányzat minden évben hat hónapra alkalmaz tíz-tizenkét közhasznú és közcélú munkást. Az idén a gemenci erdőszetbe hatan járnak át innen közmunkára. Ezenkívül az önkormányzat 2002-ben amaranntermesztést szervezett tizenegy helybeli roma részére, s a következő évben hasonló létszámmal lehetővé tette a primámpaprika-termesztést. Az alacsony jövedelmezőség elmentételezésére a résztvevőket átmeneti segélyben is részesített. Az előbb említett tevékenységekhez a terület saját szántóföldjéből az önkormányzat biztosította. Továbbá a rászoruló részére adunk úgynevezett szociális földet, amely elő volt készítve vetésre. Ezt az önkormányzat érdektelenség miatt megszüntette. Szinte minden évben a rászorulóknak úgynevezett természetbeni juttatást, vagyis ingyenes szociális faszedési lehetőséget, ezt a támogatásunkat az idén tizenöt család vette igénybe. Az elmondottak alapján úgy érzem, hogy az itteniek közül aki akar dolgozni, az rövidebb-hosszabb időre talál munkát. A Bajai Munkaügyi Központ 2005. júniusi hivatalos tájékoztatása alapján 88 fő regisztrált nagybaracscai munkanélkülit tart nyilván. S itt jegyzem meg, hogy sajnos a szabályozás és a gazdasági helyzet romlása mi-

út mellett levő negyven hektáros területből 3,8 hektár rossz termőképességű vagyis homokterületet az önkormányzat összesen ezer forintért adott el Nagy Zoltánnak, a Gyöngysziget Kft. tulajdonosának, azért ilyen olcsón, hogy a kistérség legnagyobb beruházása Nagybaracsán valósuljon meg. A kft. önerejéből és pályázati pénzekből több mint háromszázmillió forintot költséggel terményszárító, gabonasiló, több magtár és ötven szarvasmarha tartására istálló épül. A finanszírozástól függően várhatóan egy-két éven belül elkészülnek a létesítmények, amelyek huszonegy helybeli embernek adnak majd munkát. Erre a határrészre az önkormányzat ipart akar telepíteni. A terület iránt vannak érdeklődők.

– Ez a törekvésünk igazán akkor valósulna meg, ha a hercegcsányi határátkelőt felújítanák, s bővítenék, s korszerűsítene az 51-es utat. Ezáltal ugyanis jelentősen javulna a térség megközelíthetősége. A határátkelő bővítése régi téma, de napirenden kell tartani a térség fejlesztése érdekében. Ezért Jelasity Márkóval, a helyi halászcsárda tulajdonosával és Széll Péter bajai polgármesterrel április végén Belgrádban felkerestük a jegybank elnökét, s arra kértük, hogy segítse elő a szerb és a magyar kormány szakértőkkel kibővített találkozását itt nálunk, a karapancsai kastélyban, ahol a határátkelő fejlesztése lenne a központi téma. Egyebek között van egy másik tervünk is, amely hamarosan megvalósul. Találtunk ugyanis egy olyan befektetőt, nevezetesen a Nagybaracscai Gyógyfürdő Kft-t, amely az 1992-ben kezdődött idegenforgalmi kiépítést megvalósítja. Az itteni termálvizet 2004-ben gyógyvízzé minősítették, s a közeljövőben hasznosításra kerül, ugyanis az önkormányzat a tárgyi feltételeket biztosította, s az anyagi költségek fedezésére is találtunk partnert, így ha megépül egy hidegvizes medence, akkor a gyógyvízzel nyilvánított termálvízzel együtt komoly idegenforgalom építhető ki a községben. Ha ez megvalósul, akkor a helyi foglalkoztatást is javítja, mert nemcsak a fürdőt, hanem az üdülőterületet is üzemeltetni kell. És végül, de nem utolsónak azt szeretnénk elérni, hogy a következő kormányzati ciklusban a térségünkre irányuljon a központi figyelem munkahelyteremtés és infrastruktúra fejlesztés céljából. Mert ezt megvalósítani csak állami segítséggel, támogatással lehet, ami nemcsak anyagiakra értendő. Ez jelenleg sajnos hiányzik.

Tarnai László

Őrzik a népi hagyományokat

mazottaik közül heten nagybaracscai. A Németh és Tár-sa Bt. 7,2 hektár saját telepítésű gyümölcsösön öt-hat éve gazdálkodik. Tavaly uniós támogatással a faluban építettek egy száz tonna kapacitású hűtőházat, s a szezonban tíz-tizenöt helybeli embert foglalkoztatnak. Kókty Ferencné K+V Unió Kft. és a Pan-Agro Bt. hat éve Nagybaracsán 16 hektáron almát és szilvát termeszt. A szezonban tíz-tizenöt helybeli lakosnak biztosít munkát. A Hírös Vetőmag üzem, amely jelenleg Gércemag néven működik Nagybaracsán, állandóan három embert, időszakosan hét helybelit alkalmaz.

att az önkormányzatnak sok támogatási lehetősége megszűnt. Nehéz helyzetben vagyunk, amit az is jelez, hogy a múlt év végéig a magánszemélyeknek és a vállalkozóknak 1500 forint volt az éves kommunális adója, az idei év január elsejétől kényszerűségekből 3000 forintra emeltük, mert a kormány az önkormányzatokat lehetetlen helyzetbe hozta. Az iparüzési adó 2004-ig 0,8 százalék volt, 2005-től 1,2 százalék az előbb említett indok miatt. A gépjárművek súlyadóját a törvényi minimumon tartotta az önkormányzat, amíg ezt megtehetette.

– Milyen terveik vannak?

– A falu határában az 51-es

József Attila Kubában

SIMOR ANDRÁS ÍRÁSA

2005. május 24-e és 27-e közt vettem részt a havannai X. Nemzetközi Költészeti Fesztiválon, amelyet a szervezők József Attila születése századik évfordulója alkalmából az ő emlékének szenteltek. A fesztivál május 24-én kezdődött. Díszelnöke a világhírű brazil költő, Thiago de Mello volt, mellette a leghíresebb közreműködő Ernesto Cardenal, a hazánkban is jól ismert nicaraguai költő. A fesztiválon szinte valamennyi latin-amerikai ország képviselője jelen volt. Számos európai országból érkezett költő, író, köztük spanyolok, svédek, csehek, és volt a fesztiválnak afrikai résztvevője is. Izraelt az egyik jelentős irodalmi lap költő-főszerkesztője képviselte.

A megnyitó napján felkértek egy versem magyar nyelvű felolvasására, erre Alex Pausides és Thiago de Mello megnyitóját után került sor. Mindketten hangsúlyozták, hogy a fesztivált József Attila emlékének szentelik. Az első nap programfűzetében teljes egészében közölték József Attila *Nem én kiáltok* című versét, melynek egyik sorát a fesztiválra készült plakáton is szerepeltették.

Május 26-án került sor a *Corazón puro* címmel kiadott József Attila-kötet bemutatására. A kötet kubai fordítóját, az 1988-ban nyírokmirigyárkban meghalt Fayad Jamíst, a kiváló költőt és festőt 1963-ban ismerem meg Havannában, ahol egy éven át együtt dolgoztunk a József Attila-versek spanyol nyelvű változatain. Fayad Jamis József Attilát franciául fedezte fel, Párizsban, az ötvenes években.

• • •

Képzelnünk el egy huszonegy-huszonöt éves kubai költőt és festőt, akinek apja arab, anyja mexikói, és aki a Batista-időszak havannai nyomora és kilátástalansága elől menekült Párizsba. Egy verseskönyve jelent meg, a *Szemhéjak és por*, Havannában számon tartják, szerepel *Cintio Vitier* 1952-ben megjelent híres antológiájában. *José Lezama Lima* féldolajnyelű dedikációkkal ajándékozta neki könyveit. Az ötvenes évek első felének Havannájában mégis úgy érzi, hogy csak elpusztulni lehet; az emigrációt választja, akár csak nem egy nemzedéktársa, öt éven át alkalmi munkákból tengődik Párizsban. Ekkor fedezi fel József Attilát, és kezdi fordítani. A kubai forradalom győzelme után hazatérve, magyar hispanisták segítségével folytatja ezt a munkát.

A hazánkban két kiadásban is megjelent spanyol nyelvű József Attila-kötet Spanyolországban is napvilágot látott, a világhírű *Visor* kiadónál, válogatás jelent meg belőle Mexikóban. A kubai kiadásra ez évben került sor. A kötetet belül Fayad Jamis 1965-ben, első magyarországi útja alkalmából készült rajza díszíti: Tiszteletadás Budapestnek.

A könyvbemutatóra május 26-án belső-Havanna egyik legszébb utcájában, a Calle de Madera nevű, fakockákkal kirakott utcában került sor, a Palacio de Capitanes Generales műemléképülete előtt. Az utcát telirakták székekkel, mikrofonokat helyeztek el, és a könyvbemutatót videóra vették.

Még Budapesten spanyol nyelvű tanulmányt írtam erre az alkalomra. Most ebből idézek:

„Fayad Jamis hűségesen for-

dította József Attilát, de – anélkül, hogy figyelmen kívül hagyta volna magyar segítőitársainak magyarázatait és tanácsait – engedte magát saját hangja által vezetett, és nyelvének legidősebb hangvételével a műfordítások egy részét szabadversben készítette el. Számára József Attila kortárs költő volt, mintha saját nemzedékének tagja lett volna, költőtársa, mint a salvadori *Roque Dalton* vagy a guatemalai *Otto René Castillo*, vagy a venezuelai *Victor Valera Mora*.”

Nemcsak a mai latin-amerikai lírikusok közt találjuk meg József Attila véreit, rokonait, hanem a tegnapi magányos harcosok között is.

Életműve egészét tekintve mintha a nagy perui, *César Vallejo* állna hozzá a legközelebb. Minálunk erre a rokonságra először *András László* figyelt fel: „A Mama-versek, a Jaj, szeressetek szilajon, a Néhány éjjelre, padra, kőre motívumai világosan és felismerhetően rajzolódnak ki Vallejo költészetében is.” Vallejo is poklokra ment. Az új embert mindketten saját húsból, csontjából, idegrendszerükből teremtették meg. A perui forradalmi költő úgy pusztult bele a harmincas évek forradalom helyett világháborúba torkolló világába, mint József Attila. Az Andok messi j falujában született mesztic, a Trilce univerzális hatású lírikusa éppen úgy saját organizmusa anyagából építette a verset, mint a magyar költő.

• • •

Lukács György 1969-ben borúlátóan nyilatkozott irodalmunk világirodalmi lehetőségeiről, Ady „fordíthatatlanságára” utalva, majd így folytatta: „József Attila tekintetében se legyenek túl nagy illúzióink. Igaz ugyan, hogy József Attilát köny-

YOLANDA ULLOA
(Kuba, 1948–)

ATTILA

A balatoni
vasúti sín
előtt
lehullt, mint egy levél
ágak,
gyökérzet nélkül.

József Attila,
gyereknél betegebben
elaltatta szívét
örökre.

Teste színekkel volt teli,
és nyitott szemében
a haza lassú vize
a tájat tükrözte vissza.

Simor András fordítása

Simor András

nyebb fordítani, ezért jobb József Attila-fordításaink vannak, de azért távolról sem beszélhetünk arról, hogy József Attila világirodalmi tényezővé vált, abban az értelemben, ahogyan mondjuk Majakovszkij vagy Éluard annak számít.”

Jó volt látni Havannában a latin-amerikai költőket, kezükben az új József Attila-kötettel. A „testvéri tankok” felindulnak Latin-Amerikában szertedübögni József Attila rímeit. Egy nagy argentin költő, *Juan Gelman* például József Attilát *Jiri Wolkerral* és saját magával együtt ugyanarra a latin-amerikai barikádra képzelte néhány évtizeddel ezelőtt, *René Depestre* haiti költő pedig azt jegyezte fel, hogy hazájában egy illegális gyűlés versidézetrel ért véget, József Attila *Ars poeticájából* idézett egy haiti forradalmár.

A hetvenes években a huszadik század egyik legnagyobb költőjével, a kubai *Nicolás Guillénnel* már úgy beszélgethettem József Attiláról, hogy verseit spanyolul, Fayad Jamis fordításában idézhettem neki. A spanyol nyelvű változatokban saját verseinek hangvételére ismert.

• • •

Szó sincs véletlenről. A szegényember-versek József Attilája és a kubai népi táncdal, a szon ritmusára rátaláló *Nicolás Guillén* rokon hangokat próbálgattak, a városi népiesség énekeit írták. Jelzéseként idézzünk egy példát:

Megölnek, ha nem dolgozom,
s ha dolgozom is, megölnek,
engem mindig ölnek, ölnek,
mindig csak megölnek.
(*Nicolás Guillén: West Indies Ltd.*)

Gáspár Andre fordítása)

Nincsen apám, se anyám,
se istenem, se hazám,
se bölcsöm, se szemfedőm,
se csókom, se szeretőm.
(*József Attila: Tiszta szívvel*)

Hangjuk egyszerre groteszk és tragikus, bonyolult és egyszerű. József Attila Budapest, Guillén Havanna külvárosainak szókimondását ötvözi a lehetőszerűen finom líraisággal. Az új realizmus születésének pillanatai ezek. Az újdonságra nálunk *Lukács György* figyelt fel, aki József Attilát az „első világirodalmi kvalitásokkal rendelkező proletár-lírikus”-nak nevezte a *Tiszta szívvel* után *Ignotus* pedig „az új költészet mintadarabja”-

Corazón puro

ként emlegette ezt a „gyönyörű szép verset”. A fiatal *Nicolás Guillén García Lorca* kezdte népszerűsíteni Spanyolországban, és *Unamuno* látott benne „egyetemes emberi színt”-t teremtő lírikust. József Attila népiessége proletár népiesség, urbanus forradalmiság. Ezért lelki rokona a fiatal József Attila *Vilomnak*. Guillén Havanna lumpenjeinek, majd proletárjainak életérzését idézi fel szonjaiban, amelyekben mintha a Villont átíró *Bertolt Brecht* Koldusoperájának kubai hősei kezdenének énekelni. Rokonságuk bizonyára megkönnyítette József Attila kubai fordítójának dolgát, aki egy-két József Attila-verset önkéntelenül guilléni modorban ültetett át spanyolra.

Ezekből a fordításokból idéztem Guillénnel 1972-ben a Kubai Írók és Művészek havannai székházában, ahol ez év májusában megnyílt a X. Nemzetközi Költészeti Fesztivál.

Ezen az első találkozón *Ernesto Cardenal* olvasott fel verseiből. Az ő szavaival, *A gerilla sírja* című verséből vett idézettel fejezem be ezt az írást.

ERNESTO CARDENAL

A GERILLA SÍRJA

(részlet)

Testedre gondolkodok, mely elemeire bomlott szét a föld alatt, lágy földdé válván, ismét humusszá, mindenki más humuszával együtt, kik léteznek és léteznek majd a világ e golyócskáján, és akik velünk együtt teszik termékkennyé a Föld nevű égitest földjét.

És amikor az űrhajósok nézik majd ezt a kék és rózsás golyót a sötét éjben,

amit néznek messziről, az a te vakító sírod
(a te sírod és mindenkié),
és amikor a csillagközi élőlények valahonnan nézik majd a Föld eme fénylő pontját,

a te sírodat nézik.
Egy napon minden sír lesz, néma sír,
és nem lesz már több élőlény eme társ-égitesten.

És azután?
Azután elemeinkre bomlunk, repülünk, atomok a világűrben. Talán az anyag az egyetlen örök testvér, kezdet és vég nélkül, vagy ha mégis véget ér, azon nyomban újra kezdi magát.

Szerelmednek volt kezdete, de vége nincs.
És atomjaid, melyek Nicaragua földjébe kerültek, szerelmes atomjaid, melyek életüket adták a szerelemért, meglátod, fénné lesznek, elképelem részecskéid a világűr végtelenjében, mint jelszavakat hirdető táblákat, mint élő plakátokat.

Nem tudom, érthető-e, amit mondok.
Csak azt tudom, sosem lesz neved a feledésé,
s örökre azt kiáltja majd: Jelen!

Simor András fordítása

FAYAD JAMIS
(Kuba, 1930–1988)

EZÉRT A SZABADSÁGÉRT

Azért hogy ez az ének
szabadon szállhat az esőben
oda kell adni mindent
Mindannyian oda vagyunk kötözve
a nép kemény és édes anyagához
A sugaras napraforgók a lobogó üzemek a világos iskolák
hajnalában

oda kell adni mindent ezért a szabadságért
melyet mint édes gyereket nyögve szült meg a föld
Nincs más lehetőség csupán a szabadság
Nincs más út csak a szabadság
Nincs más haza csak a szabadság
Nincs költemény a szabadság tüzes zenéje nélkül

Ezért a szabadságért amelytől rémüldöznek
akik azt mindig meggyalázták
fényűző nyomorúk nevében
ezért a szabadságért mely dögvész az elnyomóknak és hajnal
a legyőzhetetlen népnek
ezért a szabadságért mely puha és meleg mint napsütött
homok kölykeink meztelen talpa alatt
ezért a szabadságért mely az ifjúság birodalma
sugárzó mint az élet
oda kell adni mindent
és ha kevesen lennénk
oda kell adni árnyékunkat is
és még akkor se adtunk eleget

Ladányi Mihály fordítása

A Szabadság
Támogatói Klub
rendezvénye

2005. május végén
Kubában rendezték a X.
Nemzetközi Költőfesztivált,
melyet ezúttal József Attila emlékének szenteltek.

Magyarországról az eseményre meghívták *Simor András* költő-műfordítót, aki a nagyközönség számára bemutatta a megemlékezésre kiadott kötetet: *Fayad Jamis* spanyol nyelvű József Attila-versegyűjtését.

A költőfesztiválról, az új kötetéről, kubai tapasztalatairól *Simor András* A Szabadság Támogatói Klub rendezvényén beszél az érdeklődőknek 2005. július 7-én, csütörtökön délután négy óra-
kor a fővárosi Baross u. 61. III. 302-es teremben.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Munkáskupa tizenegyedszer is!

Június 11-én rendezték meg a hagyományos Munkás Kupa női és férfi országos kispályás labdarúgó bajnokságot. Az ominózus sporteseményen a házigazda szerepében Csajbók Ferenc köszöntötte a sportszerető közönséget, majd Bori Andrea főskolai hallgató lépett a mikrofon elé Fenyvesi Félix Lajos „A maszatos képű gyerek” című versével. A pedagógiai értékű, szép előadást Bencsik Mihály, a Munkáspárt megyei elnöke virággal köszöntötte meg. Ezt követően a párt első számú frontembere, Thürmer Gyula köszöntötte a találkozózt. „A Munkás Kupát éppen akkor indítottuk el, amikor az országban művelődési házakat bontottak le, klubokat zártak be. Ezzel is a fiatalok sportolási lehetőségeinek bővítését céloztuk meg” – mondotta többek között a pártelnök, majd a torna leghűségesebb résztvevőjének, a Pozsonyi Péter vezette Pope együttesnek átadta a Veres Lajostól erre a célra felajánlott serleget.

Az ünnepélyes ceremónia után indulhatott a nemes versengés. A nézősereg mind az öt pályán jóíramú mérkőzéseket láthatott. A női csapatok helyezése már a délelőtti folyamán megszületett. A dobogó legfelső fokára a szolnoki MTE állhatott fel, amely elnyerte a Prokaj Sportérem Bt. „Munkás szolidaritás” jegyében felajánlott impozáns serleget. Ezüstéremes lett a tiszolci Hellasz 2004 csapata, míg a Pokol Angyalainak a bronzérem jutott. A legfiatalabb játékos részére Pápai Attiláné egy szép dísz tárgyat ajánlott fel, amit Radics Judit vehetett át.

A férfiak mezőnyében a csoportelsők jutottak a döntőbe, ahol az első helyért valóságos drámai küzdelem folyt, ugyanis

a rendes játékidőben nem tudták dűlőre vinni a kupa sorsát. Büntetőrúgások következtek, melyből végül a tiszolci FA-VILL együttese került ki szerencsésen, míg a mezőtúri Tűzoltók csapatának ez alkalommal be kellett érnie az ezüstéremmel. A harmadik helyért játszó tiszolci Hellasz 2004 férfi csapatának is bejött, maga mögé utasítva a kisújszállási 44-es Söröző csapatát. A gólkirály ezúttal Liszka Zoltán (Tűzoltók) lett, a legjobb kapusnak pedig Katona Imre (FAVILL) bizonyult. A torna további résztvevői voltak: Amatőrök Csepelről, Ferrari, valamint Utcai Vegyes Szolnokról, Húsételbár, Kisújszállásról, Pope Martfűről, Szigetszentmiklós, továbbá

Bori Andrea szavai

Sipos Sándor

MEGRENDELŐ

Kérem küldjenek az alábbi címre
1 példány A Szabadság bemutatósámot!*

Megrendelem A Szabadság ..... példányát**

- havi előfizetéssel (460 Ft/hó)
- negyedévi előfizetéssel (1380 Ft/negyedév)
- féléves előfizetéssel (2760 Ft/félév)
- éves előfizetéssel (5520 Ft/év)

Név: .....

Cím: .....

* A bemutatósám megküldését a Progressio Kiadótól kérje (1082 Budapest, Baross u. 61.)!

** Az előfizetéses megrendelést a hírlapkiadóknál, a Magyar Posta fiókjaiban, vidéken a postahivatalokban lehet leadni. Kettő vagy több példány azonos címre történő postázását a Progressio Kiadó is vállalja.

Ámokfutók, De-We-Mix, Fiatalok, Liget SC, Kevi Ifjak és Öreg Tücsök Túrkevről. A torna játékezői voltak: Bencsik Mihály, Hajós István, Jandó Ferenc, Kiss János, Kurtz József és Nagy Lajos.

Az előbbieken nem említett szponzorok: ÁFÉSZ, dr. Bodó Péter állatorvos, Copy Fantasy, Csajbók Ferencné, Delta Service 2000 Kft., De-We-Mix Bt., Dominó Kultúrcikk, Hajós István, Hegyiné dr. Csicsai Anikó, Hódosi Pékség, Hollósi Kft., Kalmár Lajos vállalkozó, KEVEVILL Kft., Sass Zoltán vállalkozó, Soós Mihály, SZI-CSEK Kft., dr. Thodory Zsolt, Timár Műszaki Kereskedő Ház, TIR-OL vállalkozás és Turi Lajosné Túrkevről, valamint Borsós Gyula Abádszalókról, Dávid István vállalkozó Gyomaendrődről, ifj. Főrizs Sándorné Mezőtúrról, HERCSIP-COOP Kft. Mezőtúrról, Kántor István Szolnokról, KUN-METALOKÁLA Kft. Kisújszállásról, Rózsa Endre országgyűlési képviselő Mezőtúrról, SZÉP TETŐ Kft. Szolnokról és Tokár István Kisújszállásról. A pályákat biztosították: a Ványai Ambrus Gimnázium, Informatikai és Közlekedésgépészeti Szakközépiskola, a Petőfi Sándor Általános Iskola és a Túrkevei Városi Sportegyesület.

A találkozó a torna valamennyi résztvevője számára kellemes emlékekkel zárult. Ezért a Munkáspárt városi vezetősége köszönetét fejezi ki a rendezvény valamennyi támogatójának. Külön köszönet az Egyesített Szociális Intézmény vezetőjének az udvarias gesztusért, hogy a Munkáspárt elnökének bemutatta a vezetése alatt álló intézményt.

Népi kezdeményezés a kilakoltatások ellen

A Munkáspárt szervezetei is csatlakoznak a kilakoltatások elleni aláírásgyűjtő akcióhoz. Az alábbiakban közzétesszük a Roma Polgári Alapítvány és más civil szervezetek felhívását a népi kezdeményezésre. A megyei és budapesti elnökségek a Központi Bizottság június 25-ei ülésén átvették az aláírásgyűjtő

íveket. Ezek szabadon másolhatóak. Az akció június 4-én indult és két hónap alatt kell legalább ötvenezer érvényes aláírást összegyűjteni. Ezért kérjük, hogy az íveket legkésőbb július végéig juttassák vissza a pártszervezetek a Munkáspárt országos központjába (1082 Budapest, Baross u. 61.).

Felhívás: „Otthont a Hazában”

Az elmúlt évek során fokozódó aggodalommal figyeltük a kilakoltatások, illetve azok veszélyének elterjedését.

Egyaránt kilakoltatás fenyegeti a lakáscélú OTP-hátralékosokat, az önkormányzati bérlakások elszegényedett, eladósodott bérlőit, akárcsak az ingatlan- és albréleti családok áldozatait.

Sajnálatos módon gyermekek családok tömegeinek kell szembenéznie a földönfutóvá válás embertelenségével. Óvatosságot és bátorságot kell mutatni a több ezer embert fenyegető kilakoltatás réme, évről évre több ezer ember tántorog a hajléktalanság küszöbén.

A probléma nagyságából, súlyából adódóan elengedhetetlen az Országgyűlés szerepvállalása, a probléma átfogó kezelése, ezért hirdettük meg népi kezdeményezésünket az alábbi kérdéssel:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy az Országgyűlés tárgyalja meg egy olyan törvényi rendelkezés

elfogadását, amely kimondaná, hogy saját elhelyezési lehetőség hiányában senki nem fosztható meg lakásától vagy lakóhelyiségétől mindaddig, amíg elhelyezését – családjával együtt – a lakás kiürítését kérelmező vagy a települési önkormányzat nem biztosítja, és ezt a kiürítésről szóló döntés kimondása előtt írásban vállalja?”

Meggyőződésünk, hogy a hajléktalanságba kényszerítés sérti az élettel azonos értékű, korlátozhatatlan alkotmányos alapjogot: az emberi méltóságot.

Mindannyiunk és a társadalom egészének érdeke, hogy az Országgyűlés alkosson olyan törvényt, amely képes megfékezni a gyermekes családok kilakoltatásából fakadó hajléktalanná válását. A családok hajléktalannaként való ellátása sokkal többbe kerül, mint amennyiből megsegíthetők volnának.

A parlament hangolja össze a szociális létbiztonsághoz tar-

tozó alkotmányos jogokat a tulajdonhoz fűződő alkotmányos joggal.

A teljes értékű társadalmi tagság alapfeltétele: a lakhatás mint elemi szükséglet biztosítása, ezért felhívással fordulunk a társadalom egészéhez: az állampolgárokhoz, az egyházakhoz, a civil, a szociális, a hajléktalanellátó, a jogvédő és a roma szervezetekhez, az állampolgárok különböző közösségeihez, hogy csatlakozzanak népi kezdeményezésünkhez annak érdekében, hogy a legeleesebbek vélegleg leszakadást a társadalom szolidáris közössége megakadályozza.

A közös társadalmi felelősségvállalás, a szolidaritás szemléletében várunk minden csatlakozót, hogy legalább ötvenezer aláírást összegyűjtésével e súlyos társadalmi problémát az Országgyűlés napirendjére tűzzék.

Roma Polgári Alapítvány

OLVASSA, TERJESSZE, TÁMOGASSA!
A Szabadság Alapítvány számlaszáma: **OTP 11705008-20441997**

Csepeli Szabó Béla köszöntése

Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke csepeli otthonában meglátogatta és köszöntötte a 81. születésnapját a közel-múltban ünneplő Csepeli Szabó Béla József Attila-díjas költőt, Csepel Diszpolgárát.

A baloldaliságát, a Munkáspárt iránti szimpátiáját öntudatos büszkeséggel vállaló költő súlyos betegségből lábadozik. Mozgásában ugyan korlátozott, de szellemileg friss és aktív. Felesége, családja társaságában fogadta a Munkáspárt elnökének és kíséretének jókívánságait, a példamutató baloldali, emberi és költői értékeit méltató köszöntőlevelet, a vörös virágcsokrot és a szerény ajándékot.

A költő családjának történetét, gyermek- és ifjúkorát, életútját, az előző évszázad egyes eseményeit felelevenítette, s a jelenkorról is beszélt.

Kölcsönös jókívánságok és köszönet nyilvánításával, a jövőbeli találkozások reményében zárult a látogatás.

Benkő Viktor

VESZTESÉGEINK

Kopitkó István, aki 1951 óta volt tagja a pártnak, 75 éves korában elhunyt. *Külső-ferencvárosi alapszervezet*

Bagi István, aki 1999 óta volt a párt tagja, elhunyt. *Hódmezővásárhelyi alapszervezet*

Buza József, aki 1956 óta volt tagja a pártnak, 70 éves korában elhunyt. *Badacsonytördemici alapszervezet*

EMLEKÜKET KEGYELETTEL MEGŐRIZZÜK

Kitüntetések, papír- és fémpénzek, képeslapok, porcelánok adásvétele.

VERES ÉREMBOLT, VII. ker. Izabella utca 37.
Tel.: 322-4799
H-P: 9-17 óráig.

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiatitkárja az **»OBSERVER«** BUDAPESTI MÉDIATITKÁRI KFT. 1084 Budapest, Auróra u. 11. Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744 E-mail: marketing@observer.hu http://www.observer.hu

A Szabadság

A Munkáspárt központi politikai hetilapja
Felelős szerkesztő: Szabados Judit
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.
Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423
Lapterjesztés: Szigeti Endréné, tel.: 334-1509/23 m.
A Szabadság e-mail címe: mp400@axelero.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató ISSN 0865-5146
Hírlapárúsítás formájában terjeszti a Lapker Rt. Budapest és vidéken. Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága, 1008 Budapest, VIII. ker., Orczy tér 1.
Előfizethető valamennyi postán, a kézbesítőknél, e-mailen: hirlapelofizetes@posta.hu, faxon: (06-1) 303-3440.
További információ: 06 (80) 444-444.
Előfizetési díj: egy évre 5520 Ft, fél évre 2760 Ft, negyedévre 1380 Ft, egy hónapra 460 Ft.
Szedés, törlesztés: Progressio Kft.
Nyomtatás: Apolló Kft. 1165 Budapest, Zsemlekes út 25.
Felelős vezető: Mózses Ferenc ügyvezető igazgató.

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>